

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Rtyně v Podkrkonoší, Školní 662

„UMĚNÍ PRO RADOST“

Č.j.: ŠVP ZUŠ/2022 – vydání č.4
s přílohou /Lesní roh/

Obsah

Obsah	1
1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ŠKOLY	3
1.1 Název školního vzdělávacího programu	3
1.2 Předkladatel	3
1.3 Zřizovatel	3
1.4 Platnost dokumentu	3
2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
2.1 Počet a velikost uměleckých oborů školy	4
2.2 Historie a současnost školy	4
2.3 Charakteristika pedagogického sboru a žáků školy	4
2.3.1 Složení a stabilita pedagogického sboru	4
2.3.2 Charakteristika žáků školy	5
2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	5
2.5 Vybavení školy a její podmínky	5
3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	7
3.1 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	7
3.2 Vize školy	8
4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE ŠKOLY	9
4.1 Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci	9
4.1.1 Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření	9
4.1.2 Žák proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu	9
4.2 Strategie pro kompetenci osobnostně sociální	9
4.2.1 Žák disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci	9
4.2.2 Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo	10
4.3 Strategie pro kompetenci kulturní	10
4.3.1 Žák je vnímavý k uměleckým hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence	10
4.3.2 Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a jejich předávání dalším generacím	10
5 Vzdělávací obsah H U D E B N Í H O O B O R U	11
5.1 Vzdělávací a studijní zaměření hudebního oboru	11
5.1.1 Vzdělávací zaměření: HRA NA KLÁVESOVÉ NÁSTROJE	11
5.1.2 Vzdělávací zaměření: HRA NA SMYČOVÉ NÁSTROJE	11
5.1.3 Vzdělávací zaměření: HRA NA DECHOVÉ NÁSTROJE	11
5.1.4 Vzdělávací zaměření: HRA NA STRUNNÉ NÁSTROJE	11
5.1.5 Vzdělávací zaměření: HRA NA BICÍ NÁSTROJE	11
5.1.6 Vzdělávací zaměření: Sólový zpěv	11

5.2	Tabulace učebních plánů hudebního oboru	11
5.2.1	Základní studium I. stupně hudebního oboru	12
5.2.2	Základní studium II. stupně hudebního oboru se zaměřením na individuální výuku	12
5.2.3	Základní studium II. stupně hudebního oboru se zaměřením na individuální výuku pro žáky bez předchozí hudební průpravy	13
5.3	Vzdělávací obsah vyučovacích předmětů hudebního oboru	13
5.3.1.	Bicí	14
5.3.2.	Baskřídlovka	16
5.3.3.	Basová kytara	18
5.3.4.	Elektrická kytara	21
5.3.5.	Housle	23
5.3.6.	Violoncello	25
5.3.7.	Hudební nauka	27
5.3.8.	Flétna	29
5.3.9.	Kolektivní hudební praxe	31
5.3.10.	Klarinet	32
5.3.11.	Klavír	34
5.3.12.	Keyboard	36
5.3.13.	Kytara	39
5.3.14.	Populární a muzikálový zpěv	43
5.3.15.	Saxofon	45
5.3.16.	Zobcová flétna	47
5.3.17.	Trubka	49
6.	Vzdělávací obsah V Ý T V A R N Ě H O O B O R U	52
6.3.	Vzdělávací a studijní zaměření výtvarného oboru	52
6.4.	Tabulace učebních plánů výtvarného oboru	52
6.5.	Vzdělávací obsah vyučovacích předmětů výtvarného oboru	53
6.5.4.	Výtvarná tvorba	53
7.	Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	55
8.	Vzdělávání žáků mimořádně nadaných	56
8.3.	Podmínky a organizace základního studia s vyšším počtem vyučovacích hodin	56
8.4.	Další možnosti nadstandardní péče pedagogů o mimořádně talentované žáky	57
9.	Hodnocení žáků	58
9.3.	Zásady a kritéria hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání	58
9.4.	Stupně hodnocení prospěchu žáků	59
9.5.	Komisionální a opravné zkoušky	60
9.6.	Přijímací zkoušky	60
9.7.	Postupové zkoušky	61
9.8.	Vlastní hodnocení školy	61

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ŠKOLY

1.1 Název školního vzdělávacího programu

Školní vzdělávací program: Základní umělecká škola Rtyně v Podkrkonoší, Školní 662
„Umění pro radost“

1.2 Předkladatel

Název školy:	Základní škola a Základní umělecká škola Rtyně v Podkrkonoší, příspěvková organizace
Adresa školy:	Školní 662, 542 33 Rtyně v Podkrkonoší
IČO:	49290576
Jméno a příjmení ředitelky:	Mgr. Hana Vondráčková
Kontakty:	Telefon: 499 888 134, 499 888 327 E-mail: zsazus-rtynevp@zsrtyne.cz http: www.zsrtyne.cz

1.3 Zřizovatel

Název:	Město Rtyně v Podkrkonoší, okres Trutnov
Adresa:	Hronovská 431, 542 33 Rtyně v Podkrkonoší
Kontakty:	Telefon: 499 888 140 E-mail: podatelna@mestortyne.cz http: www.rtyne.cz

1.4 Platnost dokumentu

Tento školní vzdělávací program platí pro Základní uměleckou školu Rtyně v Podkrkonoší, Školní 662 od 1. září 2013. Umění pro radost / 2013 – vydání č.2

.....
Mgr. Hana Vondráčková

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet a velikost uměleckých oborů školy

Základní umělecká škola působí při Základní škole ve Rtyni v Podkrkonoší a poskytuje vzdělávání ve dvou uměleckých oborech – **hudebním** a **výtvarném**. V hudebním oboru jsou možná různá hudební zaměření. Škola organizuje výuku od 5 let v **přípravném studiu**, podle věku pak dále v **základním studiu I. a II. stupně**. Studium pro dospělé škola neposkytuje.

Celková kapacita ZUŠ podle zřizovací listiny je 270 žáků. Tato kapacita je naplněna ze tří čtvrtin, zbytek je rezerva pro založení dalších oborů (např. dramatický).

2.2 Historie a současnost školy

Základní škola (dále jen ZŠ) ve Rtyni v Podkrkonoší byla založena 1. září 1964. Právní subjektivita byla škole přiznána 1. září 1994. V roce 1996 byla tato škola rozšířena o základní uměleckou školu, která zahájila svou činnost k 1. září 1996. Pro aktivity ZUŠ byly vybrány prostory dílen a skladů ZŠ, které byly zcela zrekonstruovány a vzniklo tak prostředí vhodné pro vzdělávání dětí a mládeže v hudebním a výtvarném oboru. Žáci ze Rtyně tedy již nemusí dojíždět za tímto vzděláním do okolních měst.

Škola je otevřena novým trendům v uměleckém vzdělávání a snaží se podchytit zájmy současné mládeže. K výuce hry na klavír, housle, klarinet, žesťové nástroje, příčnou a zobcové flétny, přibyla v průběhu existence školy výuka hry na bicí, keyboard, kytaru a elektrickou kytaru, sólový zpěv – pop-muzikál.

Žáci pracují v různých komorních seskupeních v rámci kolektivní hudební praxe (komorní soubor klávesových nástrojů, soubor bicích nástrojů, flétnový soubor, komorní hra na žesťové a dřevěné dechové nástroje, komorní zpěv).

Žáci ZUŠ se příležitostně účastní národní soutěže ZUŠ, kterou každý rok vypisuje MŠMT, žáci pěveckého oddělení úspěšně reprezentují školu i na soutěži Festivalu umělecké činnosti nebo na Karlovarském skřivánku.

Výtvarný obor se zapojuje výtvarných soutěží – přehlídek, odváží si vždy nějaká významná ocenění. Každoročně uskutečňuje na konci školního roku velkou výtvarnou výstavu v Malém kulturním sále ve Rtyni v Podkrkonoší. Tato výstava již má takovou tradici a oblíbenost, že slavnostní vernisáž je bohatě navštívena a podporuje ji spousta rodičů doneseným občerstvením.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru a žáků školy

2.3.1 Složení a stabilita pedagogického sboru

ZUŠ je součástí ZŠ a z tohoto titulu je řízena ředitelkou ZŠ, Mgr. Hanou Vondráčkovou. Pedagogický sbor ZUŠ je smíšený (genderově vyvážený) a věkově pestrý – od mladých spolupracovníků, až po zkušené kolegy. Na hudebním i výtvarném oboru pracuje kolem 10 učitelů. Více jak polovina učitelů jsou aktivní hudebníci či výkonní umělci v oblasti kulturní a umělecké činnosti.

Hudební obor: Více jak polovina učitelů jsou zároveň aktivní hudebníci, jako sólisté i hráči v orchestrech a skupinách nejrůznějších žánrů.

Výtvarný obor: jedinou vyučující výtvarného oboru je v současné době s plným úvazkem paní Věra Včelišová.

Ve sboru je vysoký podíl pedagogů, kteří pracují na částečný úvazek. Odborným zaměřením i počtem pedagogů odpovídá nabídce vzdělávání v uměleckých oborech. Důraz je kladen na kvalitu vzdělávání žáků, pedagogové se tak účastní kurzů a vzdělávacích programů MŠMT.

2.3.2 Charakteristika žáků školy

Převážnou většinu žáků školy tvoří děti a studenti z rodného města Rtně v Podkrkonoší a blízkého okolí ve věku od 5 do 18 let. Díky kvalitním výsledkům ve výuce a četným specializacím na hudebním a výtvarném oboru se škola stává přirozeným centrem pro přípravu žáků na střední umělecké školy.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

ZUŠ se zapojuje do regionálních i republikových uměleckých projektů, které vyžadují dlouhodobou přípravu. Na hudebním a výtvarném oboru je to pravidelná národní soutěž vyhlášena MŠMT pro ZUŠ. V rámci krajských i celostátních grantových projektů škola usiluje o získávání finančních prostředků na zvyšování standardu vybavení učebními pomůckami, vzděláváním pedagogů i výuky samotné. Škola udržuje přátelské pracovní kontakty s okolními školami.

Dále škola spolupracuje s Městem Rtně v Podkrkonoší a Koletovou hornickou hudbou. Společně se podílejí na zajišťování kulturního dění ve městě – organizování koncertů, festivalů, výstav pro širokou veřejnost apod. („Koletova Rtně“, „Jarní koncert“, Tématické výstavy výtvarného oboru).

Jako doplněk školní výuky jsou zařazovány také návštěvy kulturních a vzdělávacích programů, dobrovolná soustředění ve škole i v přírodě, exkurze, návštěvy výchovných koncertů, generálních zkoušek Filharmonie Hradec Králové a nejrůznějších výtvarných výstav.

Mezinárodní spolupráci v rámci ZUŠ naše škola nemá.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

Od zahájení činnosti roku 1996 jsou na hudebním oboru (dále jen HO) čtyři učebny pro individuální nebo skupinovou výuku. Učebny jsou postupně modernizovány zařízením, nábytkem a osvětlením. Všechny učebny na HO jsou vybaveny učitelskými počítači s neomezeným přístupem na internet. V učebně hudební nauky slouží pro potřeby žáků data projektor a hifi vybavení, klavírní křídlo, dále učebnice, notový a hudební materiál i další učební pomůcky (nástroje pro doprovod). Tato učebna byla vybavena i 5 keyboardy, které slouží k výuce kolektivní hudební praxe. Celý systém počítačů hlavní budovy ZUŠ je propojen (internet, ethernet) a slouží tak pro potřeby elektronického zpracování třídních knih a dalších dokumentů v systému IZUŠ.. V učebně č. 4 je k dispozici notační program Sibelius a mini nahrávací studio (Cubase) pro záznam a zpracování hudby a jejich distribuci na CD.

Se zvyšováním počtu žáků a zavedením nových hudebních oborů se ukázala potřeba nových učeben. Proto se na náměstí ve „staré škole“ zřídila v roce 2015 zvukově odizolovaná učebna bicích nástrojů, v roce 2019 se zde připravuje ještě jedna nová učebna s klavírem, která napomůže zvyšujícím se potřebám rozrůstající se ZUŠ. I tyto učebny jsou vybaveny počítači s přístupem na internet, učebna bicích nástrojů byla doplněna o druhou soupravu bicích a etnické bubny, které slouží nejen k individuální výuce, ale také ke komorní hře.

Hudební obor je téměř v celém rozsahu vyučovaných předmětů dostatečně vybaven hudebními nástroji, které jsou žákům zapůjčovány za symbolický roční poplatek. Jelikož škola nemá vlastní

koncertní sál, tak pro potřebu interních večírků, veřejných žákovských vystoupení, koncertů, škola využívá sál Města Rtyně - Malý kulturní sál (MAKUS).

Výtvarný obor disponuje jednou učebnou a místností s keramickou vypalovací pecí, dále je vybavena malířskými, kreslicími stoly a stojany, hrnčířským kruhem, lisem na grafiku a keramickými pláty. V místnosti vchodu do tělocvičny byly instalovány skříňky, které výtvarný obor využívá k uskladnění výtvarných prací.

ZUŠ v uplynulých letech vytvářela odpovídající podmínky pro zajištění kvalitní výuky základního uměleckého vzdělávání, v rámci vybavení základních uměleckých škol je možné ji považovat za standardní.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Zaměření školy:

- Poskytujeme v hudebním a výtvarném oboru co nejširší a vyváženou vzdělávací nabídku. Prioritou ve vzdělávání je vytvoření kladného vztahu žáka k umění bez ohledu na míru jeho talentu.
- Podporujeme mezioborovou spolupráci formou společných projektů.
- Soustavně a úspěšně připravujeme žáky ke studiu na středních i vysokých školách s uměleckým zaměřením.
- Navazujeme na hudební tradici ve městě, kde již od roku 1864 působí Koletova hornická dechová hudba
- Pracujeme s dětmi a mládeží pro rozvoj v komorní a souborové hře

Studium pro dospělé nenabízíme.

Výuka oborů se dělí do několika základních stupňů studia:

a) přípravné studium

Přípravné studium je určeno zpravidla pro děti ve věku od 5 do 7 let, při prokázání výborných předpokladů ke studiu přijímáme výjimečně i děti mladší pěti let. Do přípravného studia žádného oboru se nekoná talentová zkouška, u zájemců zjišťujeme pouze předpoklady pro vzdělávání ve zvoleném oboru. Výuka zejména ve výtvarném oboru probíhá kolektivní formou. Pro talentované děti v hudebním oboru nabízíme možnost individuálního přípravného studia. Pro žáky starší 13 let bez předchozí průpravy zřizujeme na hudebním oboru jednoleté přípravné studium II. stupně. Ve výtvarném oboru se vyučuje ve skupinách do 15 žáků 1x týdně ve dvouhodinových lekcích (2 x 45 minut).

b) základní studium I. stupně

Je určeno pro zájemce ve věku od 7 do 14 let, resp. 13 let. Podmínkou je úspěšné vykonání talentové přijímací zkoušky před komisí.

Hudební obor: Vyučování probíhá formou individuální výuky (případně ve skupině maximálně 2 žáků – zobc.flétna, kytara, baskytara, keyboard,). Kromě hry na nástroj přibývají postupně žákům některé další předměty – např. hudební nauka a od 4.roč. kolektivní hudební praxe. Žákům nabízíme výuku v těchto studijních zaměřeních: housle, klavír, elektronický klávesový nástroj - keyboard, zobcová a příčná flétna, klarinet, saxofon, trubka, baskřídlovka, bicí, kytara, elektrická kytara a baskytara

Výtvarný obor: Vyučuje se ve skupinách do 15 žáků 1x týdně ve tříhodinových lekcích (3 x 45 minut). Ve studijním zaměření výtvarné tvorby se žáci seznámí se základy kresby, malby, grafiky, modelování, keramiky - včetně práce na hrnčířském kruhu.

c) základní studium II. stupně

Je určeno pro studenty od 14 do 18 let. Absolvování výuky na I. stupni není podmínkou. Výuka ve všech oborech probíhá minimálně v rozsahu studia I. stupně s rozšířením možností zapojení do četných hudebních souborů či orchestru.

d) studium pro dospělé škola nemá

3.2 Vize školy

- Být školou, do které se děti těší
- V nejširším smyslu naplňovat školní heslo: Umění pro radost
- Uměním objevovat krásu – v umění, v lidech, ve světě
- Zaujmout veřejnost co nejširší nabídkou kvalitní výuky a individuálním přístupem učitelů
- Vést žáky ke schopnostem kolektivní spolupráce a komunikace, jejichž osvojení si ponесou do svého dalšího osobního i profesního života
- Preferovat metody, které budou rozvíjet tvůrčí činnost žáků
- Přirozeně začleňovat uměleckou práci učitelů a žáků do kulturního života města

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE ŠKOLY

4.1 Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

4.1.1 Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření

- Během školního roku organizujeme množství koncertů a výstav, které žákům dávají prostor k samostatnému uměleckému vyjádření.
- Na konkrétních příkladech ukazujeme žákům možnosti čerpání podnětů k jejich vlastnímu uměleckému vyjádření.
- Při výběru látky, témat a prostředků zpracování respektujeme individualitu žáka. Klademe důraz na žákovu originalitu a cíleně ji rozvíjíme při individuální i kolektivní práci.
- Vhodnou terminologií a volbou pracovního postupu vedeme žáky k pochopení úkolu a objevení dalších souvislostí.
- Poskytujeme žákům možnost další výuky i nad rámec běžné docházky do ZUŠ (soustředění, individuální konzultace)

4.1.2 Žák proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu

- Seznamujeme žáky se současnou i historickou uměleckou produkcí v daném oboru, poskytujeme základní přehled o uměleckém dění v regionu.
- Formou diskuse učíme žáky rozumět umělecké produkci, diskutujeme o ní a hodnotíme ji.
- Kromě vlastní učitelské i žákovské tvorby využíváme přímé návštěvy kulturních akcí a všechna média včetně internetu.
- Vedeme žáky k samostatnému vyhledávání a třídění informací a následně ke vzájemnému sdělování dojmů ze svých i jiných uměleckých výkonů a k jejich hodnocení.
- Seznamujeme žáky s odbornou terminologií daného uměleckého oboru, vedeme je ke správnému porozumění a užívání uměleckého jazyka.

4.2 Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

4.2.1 Žák disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci

- Respektujeme v maximální možné míře vlastní názory žáků a vedeme je k respektování názorů druhých.
- Motivujeme žáky k pravidelné domácí přípravě. Především v individuální výuce v tomto smyslu úzce spolupracujeme s rodiči.
- Neformálním prostředím a vstřícným, ale důsledným jednáním vedeme žáky k sebereflexi a sebevyjádření.
- Při vzájemné komunikaci klademe důraz na ohleduplnost, kultivované a slušné chování v kolektivu, podporujeme zdravou sebedůvěru žáků.

4.2.2 Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo

- Vytvářením společných projektů vedeme žáky k zodpovědnosti za svou práci vůči sobě i tvůrčím kolektivům.
- Všechny žáky vedeme k aktivní účasti v kolektivních formách výuky, zdůrazňujeme důležitost každého podílu na společném výsledku.
- Důsledně vedeme žáky k dodržování vymezených pravidel, ochraně zdraví a k plnění svých povinností.

4.3 Strategie pro kompetenci kulturní

4.3.1 Žák je vnímavý k uměleckým hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence

- Vedeme žáky k aktivnímu kulturnímu životu. Učíme je, aby dokázali sami vyhledávat a navštěvovat kulturní akce a také zhodnotit jejich kvalitu, případně pojmenovat své dojmy z nich.
- Propagujeme akce školy i prostřednictvím vzájemné komunikace našich žáků.
- Ukázky různých uměleckých děl používáme ve výuce při motivaci, během práce, i při srovnávání a hodnocení.
- Důsledně propagujeme školní akce ve škole i na veřejnosti.

4.3.2 Žák aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a jejich předávání dalším generacím

- Vedeme žáky k tomu, aby do své umělecké činnosti zapojili i své okolí (rodinu, spolužáky, přátele), aby se nestyděli prezentovat ji i před svými vrstevníky a rodiči.
- Dbáme na širokou internetovou prezentaci školy a na komunikaci mezi žáky a pedagogy i v internetovém prostředí.
- Žákovské práce dle možností zaznamenáváme a uchováváme na dostupných digitálních nosičích.
- V co nejširší možné míře se podílíme na kulturním životě města a okolí.
- Zapojením žáků do hudebních souborů vedeme žáky k uvědomování si důležitosti zachovávání kulturních tradic.

5 Vzdělávací obsah HUDEBNÍHO OBORU

5.1 Vzdělávací a studijní zaměření hudebního oboru

5.1.1 Vzdělávací zaměření: HRA NA KLÁVESOVÉ NÁSTROJE

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Klavír
- Keyboard

5.1.2 Vzdělávací zaměření: HRA NA SMYČOVÉ NÁSTROJE

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Housle
- Violoncello

5.1.3 Vzdělávací zaměření: HRA NA DECHOVÉ NÁSTROJE

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Flétna
- Klarinet
- Saxofon
- Trubka
- Baskřídlovka
- Zobcová flétna

5.1.4 Vzdělávací zaměření: HRA NA STRUNNÉ NÁSTROJE

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Kytara
- Basová kytara
- Elektrická kytara

5.1.5 Vzdělávací zaměření: HRA NA BICÍ NÁSTROJE

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Bicí nástroje

5.1.6 Vzdělávací zaměření: Sólový zpěv

Studijní zaměření přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- Populární a muzikálový zpěv

5.2 Tabulace učebních plánů hudebního oboru

Poznámka:

Kde je v jednom řádku tabulace uvedeno více názvů předmětů, žák si povinně vybere jeden z nich.

5.2.1 Základní studium I. stupně hudebního oboru

Studijní zaměření: Klavír, Keyboard, Housle, Zobcová flétna, Flétna, Klarinet, Saxofon, Trubka, Baskřídlovka, Kytara, Basová kytara, Bicí, Populární a muzikálový zpěv

Učební plán č.H–1-01

I. stupeň základního studia	Počet hodin v ročníku									
	Přípravné studium		Základní studium							Minimum hodin za 7 let
Název vyučovacího předmětu	1.r.	2.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	
Klavír Keyboard Housle Violoncello Zobcová flétna Flétna Klarinet Saxofon Trubka Baskřídlovka Kytara Basová kytara Bicí Populární a muzikálový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7
Kolektivní hudební praxe / povinná /						1	1	1	1	4
Hudební nauka	1	1	1	1	1	1	1			5
Minimální počet vyučovacích hodin v ročníku	2	2	2	3	3	2	2	2	2	16
Nepovinné předměty										
Kolektivní hudební praxe	0,5	0,5	1	1	1					

5.2.2 Základní studium II.stupně hudebního oboru se zaměřením na individuální výuku

Studijní zaměření: Klavír, Keyboard, Housle, Violoncello, Zobcová flétna, Flétna, Klarinet, Saxofon, Trubka, Baskřídlovka, Kytara, Basová kytara, Bicí, Populární a muzikálový zpěv

Učební plán č.H–2-01

II. stupeň základního studia	Počet hodin v ročníku
------------------------------	-----------------------

		Základní studium				Minimum hodin za 4 roky
Název vyučovacího předmětu		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Klavír Keyboard Housle Violoncello Zobcová flétna Flétna Klarinet						
		0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	4
II. stupeň základního studia		Počet hodin v ročníku				
		PS	Základní studium			
Název vyučovacího předmětu		1.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Basová kytara Klavír Bicí Keyboard Populární a muzikálový zpěv Housle Kolektivní hudební praxe Violoncello						
Minimální počet vyučovacích hodin			1-1,5	1-1,5	1-1,5	1-1,5
			2	2	2	2
Flétna Klarinet Saxofon Trubka Baskřídlovka Kytara Basová kytara Bicí Populární a muzikálový zpěv Kolektivní hudební praxe / povinná /		1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1
Minimální počet vyučovacích hodin		1	2	2	2	2
Nepovinné předměty						
Kolektivní hudební praxe		1				

5.2.3 Základní studium II. stupně hudebního oboru se zaměřením na individuální výuku pro žáky bez předchozí hudební průpravy

Studijní zaměření: Klavír, Keyboard, Housle, Violoncello, Zobcová flétna, Flétna, Klarinet, Saxofon, Trubka, Baskřídlovka, Kytara, Basová kytara, Bicí, Populární a muzikálový zpěv

Učební plán č.H–2-02

Poznámky k učebním plánům hudebního oboru:

Vyučuje se:

- individuálně nebo ve skupině 2 žáků předmětům ZOBCOVÁ FLÉTNÁ, KYTARA, BASOVÁ KYTARA, KEYBOARD, POPULÁRNÍ A MUZIKÁLOVÝ ZPĚV. Jsou-li vyučováni 2 žáci ve skupině, jsou přítomni společně po celou dobu vyučovací lekce, nikoliv individuálně na její poměrnou část,
- individuálně nebo ve skupině 2 žáků ve všech studijních zaměřeních přípravného studia pro I. a II. stupeň,
- ve skupině dvou a více žáků předmětu KOLEKTIVNÍ HUDEBNÍ PRAXE,
- ve skupině do 20 žáků předmětu HUDEBNÍ NAUKA.
- Pro nácvik skladeb s náročným klavírním doprovodem, který nelze svěřit žákům, přidělí ředitel školy korepetici v maximálním rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně na celý úvazek.
- Žáci od 7 do 13 let jsou přijímáni vždy do prvního ročníku I. stupně základního studia. Na konci tohoto ročníku mohou vykonat rozdílové zkoušky z hlavního předmětu a dalších povinných předmětů do kteréhokoliv vyššího ročníku I. stupně podle individuální dosažené úrovně v probrané látce.
- Kde je v jednom řádku tabulky učebního plánu uvedeno více předmětů, žák si vybere povinně alespoň jeden.
- Před zahájením výuky dechových nástrojů je nutno doložit prohlášení rodičů, že ze zdravotního hlediska je žák schopen absolvovat výuku.

5.3 Vzdělávací obsah vyučovacích předmětů hudebního oboru

Všeobecné poznámky k vyučovacím předmětům hudebního oboru

- Není vhodné kombinovat studium dvou a více dechových nástrojů souběžně (s výjimkou kombinací se zobcovou flétnou).
- Není-li uvedeno jinak, je doporučený věk pro začátek individuálního studia hry na hudební nástroje 5–7 let (není rozhodující).
- Výuka na hudební nástroje probíhá vždy individuálně, u některých studijních zaměření může probíhat individuální výuka také ve skupinách maximálně dvou až tří žáků (zobcová flétna, kytara, basová kytara, keyboard).
- Na základě žádosti rodičů nezletilého žáka může zákonný zástupce požádat o individuální studium předmětu Hudební nauka a to ve výjimečných případech (časové možnosti žáka, dojíždění apod.). V takových případech je žákům stanovena individuální forma studia s možností konzultace dle možnosti žáka s učitelem v době výuky daného předmětu a následného ústního či písemného přezkoušení z látky za dané pololetí, které odpovídá výstupu ŠVP školy za daný předmět a ročník. Rozsah látky a termín zkoušky za jednotlivé pololetí je součástí přílohy schválené žádosti o individuální studium.

5.3.1. Bicí

Charakteristika vyučovacího předmětu

Cílem studia hry na bicí v obou stupních základního studia je rozpoznat a dle individuálních možností a schopností interpretovat skladby různých stylů. Žák je po celou dobu studia veden k veřejnému vystupování na koncertech, vernisážích a jiných kulturních akcích.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák zvládá vytleskávat nebo vyťukávat na malý buben jednoduché rytmické útvary,
- zvládne základní úder na malý buben pravou a levou rukou,
- hraje na první a třetí dobu, nebo na druhou a čtvrtou dobu s audio nahrávkou,
- žák zahraje jednoduchý doprovod s audio nahrávkou nebo s učitelem.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák má správné držení těla při hře, drží správně paličky,
- předvede základní úder jednou rukou, druhou rukou, střídavé údery a jednoduché rukoklady,
- zahraje základní koordinaci končetin (osminy vs. čtvrté hodnoty),
- zvládne hru na malý buben ve čtyřdobém, dvoudobém a třídobém taktu v dělení čtvrtém,
- zahraje jednoduché rytmické útvary v hodnotách čtvrtých, osminových a šestnáctinových,
- hraje s audio nahrávkami,
- osvojuje si hru na triangel, tamburinu a claves.

2. ročník

- Žák správně sestaví a nastaví bicí soupravu vůči svému tělu,
- dokáže pojmenovat jednotlivé části bicí soupravy a zná používanou základní terminologii,
- předvede hru osminových a šestnáctinových not,
- používá hru dynamiky na malý buben (p-mf-f),
- rozloží rukama jednoduché rytmické útvary do celé bicí soupravy,
- zahraje základní rytmické doprovody, popř. dokáže zahrát jednoduchý break, a umí ho použít do audio nahrávek,
- hraje podle metronomu jednoduché rytmické útvary a základní doprovody v tempu 60-80 bpm.

3. ročník

- Žák používá při hře na malý buben prsty a zápěstí,
- zvládá základní techniku hry na velký buben a Hi-Hat,
- zvládá při hře bubínkových cvičení si šlapat Hi-Hat na hlavní doby ,
- zvládá hru akcentů pravou i levou rukou,
- zvládá koordinaci všech končetin v kombinacích čtvrtových, osminových a šestnáctinových hodnot,
- hraje podle základní formule tři takty doprovodu a jeden takt break,
- zahraje celou skladbu, která je v tempu 60-100 bpm a obsahuje jednoduchý doprovod a přechody,
- hraje v souborové hře nebo ve školní kapele.

4. ročník

- Žák popíše, popřípadě předvede, prstovou a zápěstní techniku,
- zahraje jednoduchý příraz,
- předvede víření (v šestnáctinových notách) na malý buben,
- zahraje a rozloží složitější rytmické útvary v osminových a šestnáctinových hodnotách do celé bicí soupravy,
- zvládá hru akcentů do celé soupravy bicích nástrojů,
- zvládá ladění a jednoduché údržby nástroje,
- se vyzná v různých typech blan, paliček, ví, jaký mají vliv na zvuk bicí soupravy.

5. ročník

- Žák aplikuje šlapání Hi-Hat na hlavní doby při hře akcentů v osminových hodnotách,
- hraje jednoduché etudy na malý buben a doprovody z listu,
- rozvíjí hru z listu, hru improvizace (na dva či čtyři takty),
- ovládá hru vyhrávaných dvojúderů (dvojek) na malý buben,
- zapojuje prstovou a zápěstní techniku do praxe,
- se orientuje v současné bubenické scéně a studuje historii bicích nástrojů.

6. ročník

- Žák ovládá hru paradiddleů v osminových hodnotách na malý buben,
- hraje v doprovodech na hi-hat různé rytmické figury,
- zvládá základní swingový doprovod se šlapáním hi hat a jednoduchý přechod,
- hraje kombinaci paradiddleů a akcentů v jednoduchých doprovodech,
- schématicky zapíše do not jednoduché doprovody a skladby.

7. ročník

- Žák hraje techniku v pravé noze tzv. skluz,
- zvládá základní techniku na melodické a perkusní nástroje,
- hraje tzv. drobení na malý buben při hře doprovodů,
- zahraje improvizaci spojenou s doprovodem (čtyři takty doprovod a čtyři takty sólo),
- rozloží, sestaví, nastaví a naladí celou bicí soupravu,
- hraje na melodické a perkusní nástroje v praxi, zvládá jednoduché variace a improvizace,
- doprovodí na bicí soupravu v rytmech na - jive, foxtrot, cha-cha, samba, rock, r ' n ' roll apod.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák předvede správné držení těla při hře, drží správně paličky,
- správně sestaví a nastaví bicí soupravu vůči svému tělu,
- pojmenuje jednotlivé části bicí soupravy a zná používanou základní terminologii,
- vnímá náladu skladby a tuto náladu vyjádří elementárními výrazovými prostředky.

1.-2. ročník

- Žák si osvojuje předešlé techniky a způsoby hry na bicí soupravu, melodické nástroje a perkuse,
- hraje tyto druhy žánrů: rock, hip-hop, jazz, latino, funk, reggae, pop, atd.,
- hraje na dvojpedál u velkého bubnu,

- zná co je schuffle,
- hraje triolové doprovody a přechody,
- experimentuje nad hraním open sólo,
- hraje sóla v pevně dané formě na 8 taktů nebo 16 taktů,
- hraje všechny druhy přírazů.

3.-4. ročník

- Žák hraje mordent,
- ovládá techniku na pedálu u velkého bubnu s patou dole,
- hraje těžší skladby s nahrávkou,
- hraje prstovou techniku,
- hraje doprovody a přechody metličkami.

5.3.2. Baskřídlovka

Charakteristika vyučovacího předmětu

Baskřídlovka je žesťový nástroj znějící o oktávu níže než křídlovka (trubka). Má jemný a líbivý zvuk, díky němuž nachází uplatnění hlavně v dechových orchestrech a kapelách. Velmi zřídka se uplatňuje jako nástroj sólový. Baskřídlovka se podobně jako baryton může brát jako nástroj přechodný pro hráče na trombon, neboť má stejnou velikost nátrubku. Zde je ovšem nutné hráče přestupujícího na trombon naučit hru z basového - F klíče.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje,
- umí si připravit nástroj ke hře a s pomocí učitele upevňuje správný postoj,
- zná zásady údržby a ošetřování nástroje,
- ovládá nádech a délku výdechu, jeho intenzitu a plynulost,
- na vyzvání učitele používá břišní- brániční dýchání,
- předvede správné nasazení nátrubku na rty s kontrolou učitele,
- předvede správné držení nástroje a postavení prstů,
- hraje lidové písně v tónovém rozsahu kvinty (c1 – g1).

I.stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zná nasadit nátrubek na rty, umí zahrát tón jazykem bez pomoci učitele,
- zvládá návyky správného bráničního dýchání a správného nasazení nátrubku na rty,
- zvládá základní nátlakové návyky pro tvoření ušlechtilého tónu,
- předvede správný uvolněný postoj při hraní s kontrolou učitele,
- spojuje notový zápis se sluchovou orientací v rámci 1 oktávy,
- na vydržovaných tónech v rozsahu kvinty (c1 – g1) se dokáže správně rozehrát,
- jednoduché lidové písně v rozsahu kvinty (c1 – g1) hraje z paměti,
- snadné přednesové skladby hraje s doprovodem klavíru.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu bez pomoci učitele,
- hraje durové stupnice v rozsahu jedné oktávy a příslušný tónický kvintakord,
- hraje staccato i legato na jednotlivých tónech,
- rozlišuje základní dynamiku (mf – f),
- bez vyzvání učitele používá brániční dýchání,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby v rozličných tempech též pomocí souhry s klavírem,
- hraje jednoduchá nátlaková, rytmická a intonační cvičení v rozsahu jednoho řádku a jedné oktávy,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák hraje větší počet přiměřeně náročných přednesových skladeb v různých tempových označeních a využívá je k veřejným produkcím,
- stupnice hraje v rámci jedné oktávy + variace (nota celá, dvě půlové, čtyři čtvrté),
- v rychlejších tempech ovládá hru legato i staccato,
- je schopen porovnat kvalitu tónu a hudebního projevu- sebehodnocení,
- rozlišuje sudé a liché metrum, rozvíjí hru z listu a hudební paměť.

4. ročník

- Žák je schopen na přednesových skladbách, orchestrálních či souborových partech stylově interpretovat různá slohová období,
- v rámci základní údržby se dokáže postarat a svůj nástroj, tj. mazání strojiva a cuků, prolévání nástroje, vyčištění nátrubku, atd.,
- automaticky používá při hře brániční dýchání,
- zapojuje se vlastními nápady do interpretace přednesových skladeb- dialog s pedagogem,
- realizuje hru v dynamických odstínech (p, mf, f) při zachování intonační čistoty,
- důsledně pracuje na nátisku, pomocí nátiskových cvičení.

5. ročník

- Žák hraje náročnější skladby v pomalých i rychlých tempech (cca 60 – 130)
- dbá na kvalitu předvedeného výkonu, je schopen sebehodnocení
- je schopen hrát z listu i z paměti
- zná a hraje jednoduché melodické ozdoby
- osvojuje si hru různých stylů a žánrů- baroko, swing, dechovka
- stupnice dur hraje do 4# a 4b, tónický kvintakord + variace (osminové noty, trioly), začíná se s mollovými stupnicemi
- hraje v tónovém rozsahu od a do f2
- hraje lehkým, zvučným a barevným tónem

6. ročník

- Žák je schopen vést dialog s pedagogem o kvalitě nových skladeb a posoudit jejich hodnotu a úroveň,
- hraje intonačně čistotě a zrychluje prstovou i jazykovou techniku, pomocí technicko-nátiskových cvičení,
- stupnice hraje dur i moll do 4# a 4b s T5 a jeho obraty,
- dokáže pohotově hrát z listu,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák využívá ušlechtilý tón v dynamikách pp – ff při zachování intonační čistoty a kvality tónu,
- zvládá interpretaci různých stylových období a věci s nimi spojené- melodické ozdoby, vibrato, swingové houpání, atd.,
- k usnadnění hry maximálně využívá bráničního dýchání,
- využívá ke hře veškeré získané technické i výrazové dovednosti,
- hraje stupnice dur i moll do 4 křížků a 4b s T5 a jeho obraty, D7,
- dle nutnosti (soutěžní požadavky, atd.) hraje přednesové skladby z paměti,
- umí se orientovat na internetu při vyhledávání skladeb, které sám interpretuje.

II.stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák ovládá zásady bráničního dýchání, jeho nádech a délku výdechu,
- ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu s pomocí učitele,
- zná držení nástroje, správný postoj, správnou polohu rukou a prstů s pomocí učitele,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4, 3/4, 3/8 a orientuje se v notovém zápisu,
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,
- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem,

- Žák zná zásady údržby a ošetřování nástroje.

1. - 2. ročník

- Žák dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- hra z listu mu nečiní problémy,
- při hraní uplatňuje všechny dovednosti spojené s interpretací různých stylových období,
- je schopen sebehodnocení i hodnocení hráčských dovedností svých spoluhráčů,
- při hře používá širokou dynamickou škálu, při zachování kvality tónu a čistoty intonace,
- osvojí si interpretaci a frázování taneční a jazzové hudby.

3. - 4. ročník

- Žák umí samostatně nastudovat skladby různých slohových období spolu s melodickými ozdobami a jinými zvláštnostmi s nimi spojenými,
- hraje bez omezení stupnice dur i moll, T5 s jeho obraty, D7 s jeho obraty,
- stupnice zvládá hrou staccato i legato v různých tempových odstíněních,
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku,
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na baskřídlovku (dynamika, frázování, artikulace, atd.) jako prostředek k osobitému hudebnímu projevu,
- zvládá a disponuje vyrovnaným tónovým projevem v celém individuálním rozsahu nástroje,
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

5.3.3. Basová kytara

Charakteristika vyučovacího předmětu

V případě výrazných fyzických dispozic je výuka hry na basovou kytaru vhodná pro děti od 7 let. Žák je veden k pochopení úlohy nástroje jako součásti rytmické sekce hudebního uskupení, kromě hráčských technik získává základy pro orientaci ve formě, harmonické struktuře a notovém zápisu. Rozvíjí svoji melodickou představivost a smysl pro rytmus, dovednosti potřebné ke správné tvorbě a vedení basové linky. Rovněž se učí základům sólové hry a melodické improvizaci. Cílem studia je, aby se žák po absolvování studia uplatnil jako hráč v nejrůznějších hudebních seskupeních a vybudoval si celoživotní pozitivní vztah k hudbě.

Směřuje k zapojení žáka do školní kolektivní hudební praxe.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák zná jednotlivé části nástroje, zná správný postoj, držení nástroje a postavení rukou,
- ovládá základní prvky techniky rozeznívání strun.

I.stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák se orientuje v jednoduchém notovém zápisu,
- popíše nástroj, ladění nástroje (notaci na prázdných strunách),
- ovládá správné držení nástroje, základy techniky hry a úhoz na prázdných strunách,
- zahraje jednoduchá prstová cvičení v různých rytmických obměnách,

- je schopen interpretovat jednoduchou melodii s doprovodem na prázdných basových strunách,
- chápe význam základních dynamických značek ,
- poslouchá a hodnotí kvalitu tónu,
- vytváří krátké vlastní melodické a rytmické útvary ,
- zahraje jednoduchý motiv z paměti,
- vyhledá a zahraje jednoduchou melodii podle sluchu.

2. ročník

- Žák se orientuje v grafickém záznamu jednoduchého hudebního díla a svým způsobem jej realizuje,
- ovládá základní notaci na hmatníku, hraje vícehlas,
- zvládá jednoduchou linku doprovodu, hraje podle akordových značek,
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky,
- vytváří krátké vlastní melodické a rytmické útvary,
- transponuje jednoduchou melodii do jiné tóniny,
- ovládá hru jednoduchých motivů z paměti,
- vyhledá a zahraje melodii podle sluchu,
- zahraje jednoduchou skladbu z listu.

3. ročník

- Žák se orientuje v grafickém záznamu hudebního díla a realizuje jej,
- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, postavení rukou) a používá osvojené základní technické prvky hry,
- zaměřuje se na techniku pravé ruky s ohledem na kvalitu a kulatost tónu,
- chápe a užívá nejdůležitější hudební pojmy, označení a názvosloví,
- vnímá náladu skladby a umí ji vyjádřit jednoduchými výrazovými prostředky,
- rozpoznává různé žánry hudby na základě vlastního zájmu a zkušenosti,
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech,
- hraje skladby z paměti i z listu podle svých individuálních schopností,
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem,
- hraje jednoduché melodie podle sluchu,
- jednoduché melodie transponuje na úrovni svých schopností,
- umí si naladit nástroj.

4. ročník

- Žák umí popsat nástroj a vysvětlit jeho funkce,
- zahraje delší přednesovou skladbu,
- využívá na své úrovni synchronizaci prstů v postupně složitějších obměnách a rychlejších tempech,
- orientuje se na hmatníku do pátého pražce,
- hraje jednohlasé stupnice / dur, moll, typové /,
- ovládá hru trsátkem,
- ovládá různé techniky pravé ruky,
- rozezná tónorod dané skladby,
- dokáže zahrát jednoduchý rytmický doprovod, jednoduchý melodický doprovod dle návodu učitele,
- vytváří vlastní melodické a rytmické útvary,
- dokáže transponovat jednoduché melodie do jiné tóniny,
- rozvíjí hudební paměť, hru z listu, hru bez not,
- umí hrát s harmonickým doprovodem, umí se zapojit v oblasti skupinové interpretace.

5. ročník

- Žák samostatně nastuduje náročnější skladbu,
- hraje rytmicky i melodicky komplikovanější skladby, užívá rychlejší tempa,
- dobře se orientuje na hmatníku,
- má povědomí o výstavbě skladeb, orientuje se v jednoduchých hudebních formách,
- vytváří jednoduché melodie a rytmické útvary, doprovody,
- hraje sólo, ve skupině, je připraven hrát ve skupině melodickou nebo harmonickou linku.

6. ročník

- Žák pozná kvalitu nových skladeb a má schopnost posuzovat jejich hodnotu a úroveň,
- hraje z listu, z paměti přiměřeně obtížnější skladby,
- orientuje se na hmatníku ve vyšších polohách,
- tvoří doprovody k jednoduchým písním s použitím hlavních harmonických funkcí / T, S, D /,
- umí tvořit basovou linku podle základních kytarových značek,
- vytváří melodie a rytmické útvary, které umí transponovat,
- dovede jednoduchou melodii zapsat a zpětně reprodukovat,
- pěstuje smysl pro hru v komorním tělese nebo souboru.

7. ročník

- Žák ovládá základní nástrojovou techniku (ovládá různé techniky pravé ruky, používá trsátko, hra dopadem i bez dopadu, rozložené akordy, zvýrazňování jednotlivých tónů, využívání barevných rejstříků, přesná hra u pražců, hra v polohách, hra po celé délce hmatníku, legato, vibrato),
- hraje plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech,
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů,
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu,
- doprovází lidové a umělé písně podle jednoduchého notového zápisu i akordických značek,
- doprovází podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovod, transponuje,
- samostatně vytváří melodie i doprovody, dovede je zapsat, uchovat a zpětně reprodukovat,
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních,
- sleduje technický rozvoj v souvislosti se zvukem nástroje, barvami, efekty a jeho využití v různých hudebních žánrech,
- volí repertoár na absolventské vystoupení podle svého zájmu a výběr konzultuje s učitelem.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák zná a popíše složení nástroje,
- dokáže pojmenovat struny na nástroji,
- zvládá hru prázdných strun s kontrolou správného postavení pravé ruky,
- dokáže opakovat jednoduchý rytmický a melodický motiv,
- využívá hudební abecedu a notaci v basovém klíči,
- koordinuje pohyby prstů na obou rukou má snahu o zvukovou vyrovnanost a plynulost hry,
- tříbí smysl a schopnost pro základní dynamické cítění,
- zdokonaluje plynulou výměnu poloh,
- orientuje se v akordických značkách,
- se orientuje po hmatníku podle notového zápisu,
- pěstuje hudební představivost při studování skladeb, hraje s tónovou kulturou a umí si naladit nástroj.

1.-2. ročník

- Žák je vybaven širokým spektrem hráčských a výrazových dovedností a zkušeností,
- rozpozná jednotlivé žánry a dovede je stylově zahrát,
- samostatně studuje náročnější skladby a reprodukuje je vč. Agogiky,
- ovládá nástrojovou techniku střední a vyšší obtížnosti,
- je schopen transponovat písně do základních tónin,
- využívá akordů a jejich obrátů v polohách, je schopen interpretace jednoduchých sól,
- hraje v souborech různého nástrojového obsazení,
- vyhledá přiměřeně obtížné skladby z dostupných pramenů a dokáže je samostatně zpracovat a případně upravit,
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb,
- dokáže využívat zvukovou pestrost nastavení nástroje a aparatury.

3.–4. ročník

- Žák je vybaven širokým spektrem hráčských a výrazových prostředků a uplatňuje je,
- umí zahrát z listu náročnější skladby, samostatně vytváří linku doprovodu, ovládá základy improvizace,
- ovládá technickou stránku nástroje,
- je schopen hrát na vyšší úrovni prstovou i trsátkovou techniku,
- zvolí techniku a typ doprovodu adekvátně žánru,
- umí rozdělit hráčské role ve skupině,
- umí připravit skladbu od výběru a nastudování až k veřejné prezentaci,
- dokáže spolupracovat se žáky ostatních oborů na větších projektech, které směřují k prezentaci,
- orientuje se dokonale po celém hmatníku nástroje, využívá všechny technické prvky (včetně arpeggia a tremola), ovládá různé techniky hry,
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci hudby v jemných barevných a dynamických odstínech,
- ovládá hru z listu, improvizaci,
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky,
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru,
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb,
- umí pracovat s technikou, sleduje vývoj nových nástrojů, způsoby modulace zvuku, programové vybavení, audiotechniku,
- podílí se na výběru programu pro absolventské vystoupení.

5.3.4. Elektrická kytara

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hlavním obsahem výuky hry je především hudba všech slohových období, součástí výuky jsou také v základní míře doprovody a akordy. Klasická kytara v sobě spojuje přednosti nástroje melodického i akordického. Uplatňuje se jako sólový nebo doprovodný nástroj, stejně tak se využívá v komorní a orchestrální hře. Základy hry na kytaru jsou výhodou (doporučením) při studiu příbuzných nástrojů (kytara v populární hudbě, elektrická kytara, basová kytara, ...).

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- použije správné základní návyky při hře (držení nástroje a postavení rukou)
- drží správně trsátko při hře na prázdných strunách
- prokáže schopnost souhry prstů a trsátka
- zahraje čtyřtónové chromatické postupy v páté poloze a chromatické postupy v první poloze s prázdnými strunami
- zahraje se ve čtyřdobém taktu
- zahraje akordy v základní poloze

2. ročník

- zahraje bluesový box
- improvizuje v dané bluesové stupnici za využití bluesového boxu
- improvizuje v pentatonické stupnici
- předvede hru doprovodu v kvintách a kvartách
- zahraje dvanáctitaktové schéma (IV; V)

3. ročník

- zahraje dvanáctitaktové schéma r & r; dur a moll
- uplatní bluesový box v harmonii (moll – stejnojmenná; dur – paralelní)
- předvede způsob tvorby akordů v základní poloze
- využívá metronom při nácviu skladeb
- doprovodí píseň akordy v základní poloze

4. ročník

- použije doprovod dvanáctitaktového schématu v kvintách a kvartách
- použije posunu základních akordů (barre)
- zahraje alterované akordy
- použije dominantní jádro II; V; I; dur i moll
- zahraje jednoduchý standard téma, soli, bgl.

5. ročník

- zkombinuje bluesové boxy (paralelní, stejnojmenné a na V. stupni)
- zahraje durové boxy
- využije durové boxy (I, IV, V)
- zdůvodní použití akordů v harmonii
- zpracuje vlastní repertoár (min. 5 skladeb)

6. ročník

- využije příbuznosti akordů v praktické hře
- uplatní kombinaci všech boxů při improvizaci
- využije kombinace boxů po celé délce hmatníku
- popíše formu skladby
- zahraje osm až deset standardů

7. ročník

- modifikuje durové boxy do církevních stupnic
- definuje typy akordů a jejich použití v harmonii
- svojí hrou předvede rytmické, harmonické a melodické cítění
- předvede vlastní repertoár (cca. 10 skladeb)
- jamuje

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák se včleňuje do muzicírování,
- zná a popíše složení nástroje,
- dokáže pojmenovat struny na nástroji,
- zvládá hru prázdných strun s kontrolou správného postavení pravé ruky,
- dokáže opakovat jednoduchý rytmický a melodický motiv,
- využívá hudební abecedu a notaci v houslovém klíči,
- koordinuje pohyby prstů na obou rukou ,
- má snahu o zvukovou vyrovnanost a plynulost hry,
- tříbí smysl a schopnost pro základní dynamické cítění,
- zdokonaluje plynulou výměnu poloh,
- orientuje se v akordických značkách,
- se orientuje po hmatníku podle notového zápisu,
- pěstuje hudební představivost při studování skladeb,
- hraje s tónovou kulturou a umí si naladit nástroj.

1.-2. ročník

- zahraje do XII. Polohy

- zahraje rozsáhlejší skladby různých stylových období
- při hře aktivně využívá znalostí a dovedností, které získal během studia I. cyklu
- zdokonalí hru pasáží
- dle možností doprovází zpěv nebo sólové nástroje
- samostatně vytvoří prstoklady k hraným skladbám
- systematicky dbá na kvalitu tónu
- ve skladbách samostatně tvoří dynamiku, frázování, artikulaci a agogiku
- aktivně využívá dynamiku a rejstříky v rámci možností svého nástroje
- sám vybere část vlastního repertoáru

3.-4. ročník

- zahraje v celém rozsahu hmatníku
- rozpozná chyby a nečistoty ve vlastní hře i hře jiných hráčů
- rozvíjí pohotovost a samostatnost při hře z listu
- zahraje z listu do XII. polohy v obvyklých tóninách (F dur – E dur)
- vyjmenuje principy zápisu akordových značek a zahraje podle nich
- zvolí vhodný druh doprovodu a podle akordových značek doprovodí skladbu či píseň
- používá legato, pizzicato, flažolety přirozené umělé a ostatní probrané prvky kytarové techniky
- aktivně používá melodické ozdoby
- využívá multimediální techniku k vyhledávání potřebných nahrávek a hudebního materiálu
- je schopen kritického ohodnocení interpretace své i jiných hráčů

5.3.5. Housle

Charakteristika vyučovacího předmětu

Housle jsou nástroj se širokým uplatněním v hudbě sólové, komorní a orchestrální. Jeho využití najdeme převážně v hudbě klasické – vážné, lidové. Na housle může žák hrát již od útlého věku vzhledem k různým velikostem nástroje.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje s pomocí učitele,
- umí si sestavit nástroj ke hře,
- ukáže s pomocí učitele správný postoj při hře ,
- ukáže s pomocí učitele správné držení smyčce,
- ovládá správné návyky při práci levé ruky,
- seznamuje se s pizzicatem a hry smyčcem,
- získává základní intonační a rytmické návyky,
- zahraje jednoduchou melodii nebo píseň na jedné struně.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák si osvojuje uvolněný postoj s pomocí učitele,
- využívá při hře základní návyky a dovednosti,
- ovládá prsty v dur a moll prstokladech,
- dokáže s pomocí učitele vyjmenovat tóny na strunách,
- zahraje z paměti jednoduchou píseň,
- uplatňuje se v souhře s dalším nástrojem.

2. ročník

- Žák aplikuje s pomocí učitele získané návyky a dovednosti při hře smyčcem,
- používá dur a moll prstoklad na jednoduchých melodiích a lidových písních,
- s pomocí učitele kontroluje správnou intonaci podle klavíru,
- ovládá základní dynamiku (p, f),
- cvičí paměť na krátkých skladbách nebo lidových písních,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák ovládá širší dynamiku (f-mf-p),
- rozlišuje sudé a liché metrum, dokáže hrát z listu jednodušší skladby,
- zlepšuje orientaci v notovém zápisu,
- používá získané vědomosti při hře z listu,
- cvičí paměť na delších skladbách různého stylového období,
- rozvíjí hru v souboru s jiným nástrojem nebo nástrojovým obsazením.

4. ročník

- Žák využívá získané dovednosti k nácviku dalších smyků,
- seznamuje se s výměnou poloh na všech strunách,
- připravuje a nacvičuje základní dvojhmaty v 1. Poloze,
- zvládá hru delší přednesové skladby,
- je pohotový při hře z listu při hraní skladeb nižších ročníků,
- hraje jednoduché melodické ozdoby (nátryl, trylek).

5. ročník

- Žák procvičuje výměny poloh,
- rozlišuje analogii prstokladů ve vyšší poloze (3. poloha),
- hraje stupnice s přechodem do 3. Polohy,
- orientuje se v zápise a čtení prstokladů v polohách,
- vnímá a sleduje intonaci i v sólovém hraní,
- začíná s nácvikem vibráta.

6. ročník

- Žák hraje větší hudební formy – suita, koncert,
- tvoří a hraje melodické ozdoby, které vkusně a vhodně zařazuje do skladeb,
- ovládá stupnice v rychlejším tempu do 5# a 5 b dur i moll (včetně zm 7),
- hraje v mírném tempu chromatickou stupnici v rozsahu nástroje (e – g3),
- hraje náročnější skladbu z listu,
- klade důraz na tvoření a kvalitu tónu,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák samostatně využívá a rozlišuje používané technické a výrazové prostředky při nácviku přednesových skladeb,
- využívá zkušenosti hry v polohách při nácviku dalších poloh (2. , 4.),
- hraje stupnice přes tři oktávy dur i moll,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu,
- aktivně se podílí při vedení hudebního seskupení,

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje s pomocí učitele,
- umí si sestavit nástroj ke hře,
- ukáže s pomocí učitele správný postoj při hře,
- ukáže s pomocí učitele správné držení smyčce,
- ovládá správné návyky při práci levé ruky,
- seznamuje se s pizzicatem a hry smyčcem,
- získává základní intonační a rytmické návyky,
- zahraje jednoduchou melodii nebo píseň na jedné struně.

1. - 2. ročník

- Žák využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku,
- dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- při hře z listu samostatně řeší technická úskalí skladby,
- ovládá sebekontrolu a vlastní hodnocení interpretace,
- dokáže vyjádřit svůj názor na způsob provedení skladby v kolektivu,
- spolupracuje při nácviu náročnějších skladeb s učitelem,
- samostatně řeší prstokladové, smyčkové i výrazové varianty při nácviu skladby.

3. - 4. ročník

- Žák samostatně uplatňuje získané technické a výrazové dovednosti,
- umí rozhodnout a vysvětlit použití smyků, prstokladů i výběr poloh,
- dokáže samostatně posoudit svoji hru,
- sám si vytváří názor na interpretaci při poslechu různých interpretů,
- se zapojuje do souborů a zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace.

5.3.6. Violoncello

Charakteristika vyučovacího předmětu

Violoncello je strunný smyčcový nástroj. Jeho zvuk i výrazové prostředky se podobají lidskému hlasu. Mezi smyčcovými nástroji má největší tónový rozsah. Žáci začínají hrát na violoncello již v útlém věku. Seznamují se s možnostmi nástroje, rozvíjí svou představivost, hudební schopnosti. Hrou na tento nástroj si také tříbí smysl pro rytmus, kvalitu tónu a intonaci, rozvíjí své motorické schopnosti. Hru na violoncello lze uplatnit při sólové hře, v orchestrech a v komorních seskupeních. Sametový zvuk violoncella můžeme slyšet nejen ve vážné hudbě ale i v hudbě lidové, jazzu, folku, popu. Znalosti získané studiem na tento nástroj dokáže člověk využít i jako posluchač, aby pochopil a ocenil kvalitu hudby.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1. a 2. ročník

- umí pojmenovat části nástroje a smyčce
- dokáže si nástroj sestavit ke hře
- umí správně sedět u nástroje
- správně a uvolněně uchopí smyčec
- ovládá pizzicato a vede smyčec po struně
- dokáže zahrát jednoduchou písničku z paměti

I. STUPEŇ

1. ročník

- žák dodržuje správné návyky při uvolněném držení nástroje (pravidlo hlava za hlavou, krk ke krku)
- ovládá postavení levé ruky v základní poloze
- dokáže správně a uvolněně držet a vést smyčec na všech strunách
- správně koordinuje levou a pravou ruku při hře
- hraje znělé detaché, legato
- aplikuje základní prstoklad při hře jednoduchých lidových písniček
- zahraje z paměti jednoduchou písničku či melodii

2. ročník

- kontroluje správné sezení u nástroje, postavení levé ruky a vedení smyčce
- hraje v základní poloze, seznamuje se s odklony
- ovládá smyky detaché, legato, staccato, martelé
- rozezná náladu skladby, dokáže určit, je-li skladba nebo písnička smutná či veselá
- rozezná dynamické rozdíly (potichu, nahlas)
- ovládá pomalé, široké a pravidelné vibráto
- zná notaci v první poloze
- hraje skladbu nebo písničku s doprovodem klavíru

3. ročník

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky)
- ovládá první polohu s odklony s přechody na všech strunách
- seznamuje s výměnami mezi I. a IV. Polohou
- umí vytvořit jednoduché prstoklady k notovému zápisu v první poloze
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- kombinuje různé smyky (detaché, legato, staccato, martelé) tvoří kvalitní tón
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu
-

4. ročník

- pěstuje pohybovou plynulost při výměnách poloh
- aplikuje výměny z I. do II., III., IV. Polohy
- ovládá hru flageoletů
- tvoří kvalitní tón, chápe, jak zahrát znělé rychlé i pomalé vibrato
- je pohotový při hře z listu
- hraje přednesovou skladbu z paměti
- rozlišuje základní dynamiku (p, mf, f)

5. ročník

- zvládá hru obtížnějších smyků (staccato, spiccato)
- plynule přechází do palcových poloh, s nimiž se podle svých dovedností postupně seznamuje
- tvoří kvalitní zpěvný tón pomocí vibrata
- dbá na výrazovou stránku hry, svůj uvolněný projev
- přiměřeně svým schopnostem vystihne charakter a náladu skladby
- využívá dynamiku (pp–ff)
- orientuje se v notovém zápise i ve vyšších polohách

6. ročník

- používá různé smykové kombinace (detaché, legato, martelé, staccato, spiccato)
- zvládá plynulé výměny poloh a orientaci v notovém zápise (I., II., III., IV. poloha)
- zapojuje do hry palec levé ruky, zná palcovou polohu
- je schopen zahrát jednoduché dvojhmaty v základní poloze
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu
- vnímá náladu, výraz a styl hraných skladeb

přiměřeně ke svým schopnostem zvládá hru z listu

- je schopen uplatnit se v souboru či orchestru

7. ročník

- využívá plynulé výměny do palcových poloh, zvládá základní dvojhmaty
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- ovládá tenorový klíč
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- užívá vibrato i v palcových polohách
- pro vlastní inspiraci vyhledává nahrávky interpretů na internetu (youtube.com)

II. STUPEŇ

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- umí popsat části violoncella a smyčce
- ovládá správné posazení k nástroji a správné, uvolněné uchopení smyčce
- uvolněně vede smyčec po všech strunách, ovládá pizzicato
- staví prsty levé ruky na hmatník a dokáže se intonačně orientovat v základní poloze
- koordinuje pravou i levou ruku
- zahraje jednoduchou skladbu či píseň s doprovodem

1. a 2. ročník

- využívá při interpretaci skladeb dosud získané dovednosti a technické prvky (držení, postavení rukou, prstoklady) a rozvíjí je
- hraje stupnice až do čtyř oktáv včetně akordů
- samostatně vyžívá kvalitní tón, barvu, dynamiku, pracuje s vibratem
- samostatně kontroluje svou intonaci
- hraje skladby s obtížnějšími smykovými variacemi (detaché, staccato, spiccato, martellé, legato)
- ovládá houslový klíč
- interpretuje skladby z not i z paměti
- pro vlastní inspiraci používá nahrávek kvalitních interpretů a internetu
- rozšiřuje svůj repertoár o další skladby podle vlastního výběru

3. a 4. ročník

- žák je samostatný při výběru skladby a jejího nastudování
- interpretuje skladby různých období (baroka, klasicismu, romantismu, XX. století a současné skladby)
- samostatně vytváří prstoklady a smyky
- zúčastňuje se kulturního dění ve městě, navštěvuje koncerty, divadla apod.
- je schopen veřejně vystoupit samostatně, nebo v různých seskupeních (soubory či orchestry)
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

5.3.7. Hudební nauka

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hudební nauka je teoretickou disciplínou, nutnou k výuce všech studijních zaměření hudebního oboru. Na základě využití řady praktických hudebních dovedností (zpěv, intonace, rytmus...) žák rozvíjí svoji hudební představivost, tvořivost a schopnost orientovat se v notovém zápisu a lépe mu rozumět. Součástí výuky jsou skupinový zpěv, intonační, sluchová a rytmická cvičení (hra na tělo, Orffův instrumentál) a poslechové hodiny, na kterých se žák učí cíleně poslouchat hudbu, vnímat ji, případně ji i hodnotit a vyjádřit vlastní pocity z poslechu.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák dokáže zazpívat dle svých dispozic jednoduchou píseň,
- rozlišuje vzestupnou a sestupnou melodii,
- umí rytmizovat říkadla pomocí hry na tělo,
- zná vybrané Orffovy nástroje a dokáže je použít při elementárním doprovodu jednoduché písně,
- umí rozlišit pojmy zvuk a tón, na principu kontrastu rozeznává vlastnosti tónů,

- umí rozlišit dvoudobý a třídobý takt,
- ztvárňuje hudbu pohybem,
- zná noty c1 - c2.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák umí napsat houslový a basový klíč,
- umí zpaměti hudební abecedu nahoru i dolů,
- zná druhy not a pomlk v hodnotách od celé do osminové, jejich čtení a zápis v notové osnově,
- dokáže zapsat a vytleskat rytmus základních taktů (2/4, 3/4, 4/4 a C) v hodnotách od celé po osminovou,
- umí vysvětlit pojmy zvuk a tón (jeho vlastnosti),
- rozumí pojmům rytmus a tempo,
- zná základní dynamická označení (p, mf, f, zesílení a zeslabení),
- zná notovou osnovu (počet linek a mezer, pomocnou linku, taktovou čáru, repetici),
- zná vybrané Orffovy nástroje – umí je správně uchopit, hrát na ně a vytvořit jednoduchý doprovod k písni,
- umí vyjádřit hudbu pohybem, tancem.

2. ročník

- Žák rozumí pojmu posuvky (správné psaní a platnost základních posuvek, co znamenají a jak se mění názvy not),
- umí vysvětlit pojmy celý tón a půltón a sluchově je rozlišit,
- ovládá čtení a zápis not v houslovém klíči v rozsahu g – c3 a v basovém klíči v rozsahu c – c1,
- zná stavbu durové stupnice + předznamenání (včetně pořadí křížků a bé), umí ve stupnici vyznačit tónický kvintakord, a to do tří křížků a tří béček,
- zná tečku za notou,
- umí rozdělit tóny do oktáv - malá - c3,
- umí při tvorbě rytmu použít notu a pomlku šestnáctinovou,
- chápe předtaktí,
- má rozšířené znalosti dynamických znamének (ppp, pp, mp, ff, fff, crescendo, decrescendo),
- zná základní tempová označení (Moderato, Allegretto, Allegro, Adagio, Andante),
- chápe pojmy prima volta a seconda volta, koruna a akcent,
- umí zařadit hudební nástroje do základních skupin,
- rozezná druhy lidského hlasu - bas, tenor, alt, soprán.

3. ročník

- Žák umí vyjmenovat durové stupnice + jejich předznamenání a to do 5 křížků a béček,
- dokáže vytvořit tónický kvintakord a jeho obraty (pouze ve stupnicích) + pozná sluchem kvintakord, sextakord a kvartsextakord,
- umí tvořit základní intervaly (čisté a velké od tóniky),
- umí rozdělit hudební nástroje do skupin (dle obrázků, videa, sluchu apod.),
- dokáže reprodukovat rytmická cvičení v různých druzích taktů,
- zná pojmy pro změnu tempa (ritardando, accelerando),
- intonačně reprodukuje jednoduchý notový zápis v C dur (postupy po sekundách).

4. ročník

- Žák umí vyjmenovat všechny durové stupnice + jejich předznamenání,
- zná a umí vytvořit základní harmonické funkce ve stupnici (T, S, D),
- umí tvořit základní a odvozené intervaly (čisté a velké, malé, zmenšené a zvětšené od tóniky),
- umí vysvětlit pojmy: malá písňová forma, kánon,
- zná základní instrumentální a vokální soubory (spojené s poslechem),
- intonačně reprodukuje jednoduchý notový zápis v C dur (postupy po sekundách).

5. ročník

- Žák zná všechny durové a mollové stupnice + jejich předznamenání, kvartový a kvintový kruh,
- umí vytvořit durový a mollový kvintakord a odvodit jeho obraty,
- dokáže vytvořit paralelní a stejnojmenné stupnice,

- tvoří základní a odvozené intervaly,
- užívá osvojené hudební pojmy,
- má rozšířené znalosti tempových označení (lento, largo, grave, presto, vivace),
- s pochopením významu harmonických funkcí vytváří jednoduchý doprovod,
- zná princip transpozice a transponuje jednoduchou melodii do jiné tóniny,
- má základní přehled o jednoduchých hudebních formách (malá a velká písňová forma, kánon, sonáta, sonátová forma, symfonická báseň, symfonie),
- má orientační přehled uměleckých období od baroka spojený s poslechem,
- intonačně reprodukuje jednoduchý notový zápis v C dur,
- umí vytvořit enharmonickou záměnu tónů.

5.3.8. Flétna

Charakteristika vyučovacího předmětu

Flétna je nástroj se širokým uplatněním a to jak v hudbě sólové, tak komorní a orchestrální. Její využití najdeme v hudbě různých žánrů např. klasické – vážné, lidové, dechové, jazzové i popové. S vývojem nástroje a vzniku tzv. zahnuté hlavice je možné zahájit výuku již ve věku 7 let. V samotném začátku výuky je možné / dle fyzických možností žáka / v hodinách využít nástroje zobc. flétny jako prostředek pro získávání základních dechových, prstových, teoretických návyků, hudebního cítění a rozvoje žáka.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje,
- umí si sestavit nástroj ke hře,
- zná zásady údržby a ošetřování nástroje,
- ovládá nádech a délku výdechu, jeho intenzitu a plynulost,
- předvede správné posazení rtů na hlavici s kontrolou učitele,
- utváří a formuje rty při tvoření vzduchové štěrbiny za pomoci učitele,
- předvede správné držení nástroje a postavení prstů,
- předvede nasazení tónu h1 – g1,
- dovede základní artikulaci jazykem (tū-kū),
- zná pojem nasazované a legáto.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zná posadit hlavici na rty, umí nasadit tón jazykem bez pomoci učitele,
- drží nástroj v optimálním úhlu,
- předvede správný uvolněný postoj při hraní s kontrolou učitele,
- zná a předvede nádech do dutiny břišní bez zvedání ramen,
- utváří přefukované tóny do oktávy od tónů f1 – c2,
- rozlišuje základní artikulaci (staccato, tenuto, legáto),
- hraje rovným tónem.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu bez pomoci učitele,
- rozlišuje základní dynamiku (f – mf),
- dbá na zvukové a intonační vyrovnávání v jednotlivých polohách, zejména při hraní v unisono s učitelem,
- zná nátiskovou techniku pro přefukování tónu do oktávy,

- hraje z paměti stupnici a akord rozložené přes dvě oktávy (G, D, F dur),
- hraje drobnou skladbu z not nebo lidovou píseň z paměti,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák ovládá širší dynamiku (f-mf-p),
- určí místo nádechu v souvislosti s vedením fráze,
- zvládá nasadit tón s patřičným zabarvením a intonací,
- ovládá dechovou techniku – vědomě brániční dýchání,
- zná pojem vibrato, hraje nejjednodušší melodické ozdoby (příraz, mordent),
- dle sluchu zopakuje krátký úryvek jednoduché melodie,
- rozlišuje sudé a liché metrum, dokáže hrát z paměti, dokáže hrát z listu.

4. ročník

- Žák zná a předvede stupnice dur a moll do 4# a 4b, T5, VR – legato, staccato ve středním tempu pře 2 oktávy,
- umí transponovat vybranou část melodie o oktávu,
- zvládá hru delší přednesové skladby,
- zná pojem dvojité staccato ve hře a umí jej zahrát(v klidném tempu),
- je pohotový při hře z listu při hraní skladeb nižších ročníků,
- hraje složitější melodické ozdoby (obal, trylek).

5. ročník

- Žák hraje vibrato i non vibrato,
- Hraje lehkým, zvučným a barevným tónem,
- ovládá a artikuluje v tempu stupnice do 5# a 5 b dur i moll s akordy T5, D7,
- vnímá a sleduje intonaci i v sólovém hraní,
- rozlišuje výraz a stylovost hraných skladeb různého hudebního období (baroko, klasicismus, romantismus),
- je schopen použít dvojité staccato v rychlejším tempu.

6. ročník

- Žák hraje větší hudební formy – suita, sonáta, koncert,
- tvoří a hraje melodické ozdoby, které vkusně a vhodně zařazuje do skladeb,
- ovládá stupnice v rychlejším tempu do 6# a 6 b dur i moll (včetně zm 7),
- hraje v mírném tempu chromatickou stupnici v rozsahu nástroje (c1 – h3),
- hraje náročnější skladbu z listu,
- klade důraz na tvoření a kvalitu tónu, dbá na ekonomiku dýchání,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák ovládá v tempu všechny stupnice dur i moll s akordy (T5,D7,zm7),
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu,
- ovládá vibrato dle nálady skladby,
- hraje v celém rozsahu nástroje,
- vytvoří transpozici lidových písní ve stupnici C,G, F dur,
- aktivně se podílí při vedení hudebního seskupení,
- Je schopen vyjmenovat některé naše i zahraniční flétnisty,
- Umí se orientovat na internetu při vyhledávání skladeb, které sám interpretuje.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák zná zásady údržby a ošetřování nástroje, sestavení a pojmenování jednotlivých částí,
- ovládá zásady bráničního dýchání, jeho nádech a délku výdechu,
- ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu s pomocí učitele,
- zná držení nástroje, správný postoj, správnou polohu rukou a prstů s pomocí učitele,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4,3/4,3/8 a orientuje se v notovém zápisu,
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,

- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem.

1. - 2. ročník

- Žák hraje všechny stupnice dur i moll v rychlém tempu v rozsahu nástroje včetně stupnice chromatické a celotónové,
- na základě poslechu si sám vybírá skladby k vlastnímu studiu,
- dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- při hře z listu samostatně řeší technická úskalí skladby,
- ovládá sebekontrolu a vlastní hodnocení interpretace,
- dokáže vyjádřit svůj názor na způsob provedení skladby v kolektivu,
- zná základy frázování a interpretace taneční a jazzové hudby.

3. - 4. ročník

- Žák zvládá obtížnější nátiskové, výrazové, zvukové a prstové techniky
- hraje obtížnější přednesové etüdy,
- je seznámen s moderní technikou hry (zpěv do flétny, fruláto),
- zvládá a disponuje vyrovnaným tónovým projevem v celém rozsahu nástroje,
- orientuje se ve skladbách různých stylů a žánrů,
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je schopen jako vedoucí sekce pracovat v souboru s mladšími žáky a nastudovat samostatně komorní či souborovou skladbu,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

5.3.9. Kolektivní hudební praxe

Charakteristika vyučovacího předmětu

Tento vyučovací předmět v sobě slučuje veškeré formy praktické kolektivní výuky od čtyřruční hry na klavír, komorní či souborové hry až po orchestrální praxi ve školním Big Bandu. Žáci se aktivně zapojují se svým nástrojem do některého ze školních kolektivních seskupení, která nejlépe vyhovují jejich hudebním zájmům a studijnímu zaměření. Prostřednictvím svého studijního zaměření žák přispívá ke společnému výsledku a uvědomuje si zde svoji spoluzodpovědnost za kolektivní dílo.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1– 2. ročník

- Žák si osvojí úměrně svému věku základní hudební dovednosti a zvládne práci v kolektivu.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák rozumí hudebním pojmům, charakteristickým pro kolektivní hudební praxi (hlas, part, tempo, takt, souhra).

2. ročník

- Žák se orientuje ve svém notovém partu a dle svých možností jej interpretuje.

3. ročník

- Žák interpretuje svůj part a respektuje společné rysy nacvičované skladby (tempo, takt).

4. ročník

- Žák vědomě používá dynamiku a uplatňuje sluchovou sebekontrolu.

5. ročník

- Žák rozumí běžně používané verbální i nonverbální hudební komunikaci.

6. ročník

- Žák dokáže vědomě aplikovat dovednosti získané v individuální výuce.

7. ročník

- Žák je schopen samostatného nácviku svého partu, bezpečně se v něm orientuje a vnímá ho jako součást kolektivní hry.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák rozumí hudebním pojmům, charakteristickým pro kolektivní hudební praxi (hlas, part, tempo, takt, souhra),
- orientuje ve svém notovém partu a dle svých možností jej interpretuje.

1.-2. ročník

- Žák zahraje svůj part včetně všech dynamických a výrazových prostředků,
- zná a dodržuje zásady pro kolektivní spolupráci.

3– 4. ročník

- Žák chápe svou roli v kolektivu a uvědomuje si svoji spoluzodpovědnost za výsledek společné práce, dokáže hodnotit výsledek společné práce.

5.3.10. Klarinet

Charakteristika vyučovacího předmětu

Klarinet je nástroj se širokým uplatněním a to jak v hudbě sólové, tak komorní a orchestrální. Jeho využití najdeme v hudbě různých žánrů např. klasické – vážné, lidové, dechové i jazzové. V samotném začátku výuky je možné / dle fyzických možností žáka / v hodinách využít nástroje zobc. flétny jako prostředek pro získávání základních dechových, prstových, teoretických návyků , hudebního citění a rozvoje žáka.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje,
- umí si sestavit nástroj ke hře,
- zná zásady údržby a ošetřování nástroje,
- ovládá nádech a délku výdechu, jeho intenzitu a plynulost,
- předvede správné položení hubičky do úst s kontrolou učitele,
- správně formuje rty a koutky úst při tvoření tónu za pomoci učitele,
- předvede správné držení nástroje a postavení prstů
- předvede nasazení tónu c1 – f1,
- dovede základní artikulaci jazykem (ty - ty),
- zná pojem nasazovaně.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zná správné položení hubičky do úst, umí nasadit tón jazykem bez pomoci učitele,
- drží nástroj v optimálním úhlu,
- předvede správný uvolněný postoj při hraní s kontrolou učitele,
- zná a předvede nádech do dutiny břišní bez zvedání ramen,
- utváří tóny nad přefukování klapkou od tónů h1 – g2,
- rozlišuje základní artikulaci (staccato, tenuto),
- hraje rovným tónem.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu bez pomoci učitele
- rozlišuje základní dynamiku (f – mf),
- dbá na zvukové a intonační vyrovnávání v jednotlivých, zejména při hraní v unisono s učitelem,
- zná nátiskovou techniku pro tóny nad přefukování klápkou,
- hraje z paměti stupnici a akord rozložené přes dvě oktávy (G,D,F dur),
- hraje drobnou skladbu z not nebo lidovou píseň z paměti,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák ovládá širší dynamiku (f-mf-p),
- určí místo nádechu v souvislosti s vedením fráze,
- zvládá nasadit tón s patřičným zabarvením a intonací,
- ovládá dechovou techniku – vědomě brániční dýchání,
- rozlišuje sudé a liché metrum, dokáže hrát z listu.

4. ročník

- Žák zná a předvede stupnice dur a moll do 3# a 3b, T5, VR – legato, staccato ve středním tempu pře 2 oktávy,
- zvládá hru delší přednesové skladby,
- je pohotový při hře z listu při hraní skladeb nižších ročníků,
- hraje jednoduché melodické ozdoby (nátryl, trylek, mordent).

5. ročník

- Hraje zvukným a barevným tónem,
- ovládá a artikuluje v tempu stupnice do 4# a 4b dur i moll s akordy T5, D7,
- vnímá a sleduje intonaci i v sólovém hraní,
- rozlišuje výraz a stylovost hraných skladeb různého hudebního období (klasicismus, romantismus).

6. ročník

- Žák hraje větší hudební formy – suite, koncert,
- tvoří a hraje melodické ozdoby, které vkusně a vhodně zařazuje do skladeb,
- ovládá stupnice v rychlejším tempu do 5# a 5 b dur i moll (včetně zm 7),
- hraje v mírném tempu chromatickou stupnici v rozsahu nástroje (e – g3),
- hraje náročnější skladbu z listu,
- klade důraz na tvoření a kvalitu tónu,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák ovládá v tempu stupnice do 5# a 5 b dur i moll s akordy (T5,D7,zm7),
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu,
- hraje v celém rozsahu nástroje,
- vytvoří transpozici lidových písní ve stupnici C, G, F dur,
- aktivně se podílí při vedení hudebního seskupení,
- Umí se orientovat na internetu při vyhledávání skladeb, které sám interpretuje.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák zná zásady údržby a ošetřování nástroje, sestavení a pojmenování jednotlivých částí,
- ovládá zásady bráničního dýchání, jeho nádech a délku výdechu,
- ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu s pomocí učitele,
- zná držení nástroje, správný postoj, správnou polohu rukou a prstů s pomocí učitele,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4,3/4,3/8 a orientuje se v notovém zápisu,
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,
- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem.

1. - 2. ročník

- Žák hraje všechny stupnice dur i moll v rychlém tempu v rozsahu nástroje včetně stupnice chromatické,
- na základě poslechu si sám vybírá skladby k vlastnímu studiu,
- dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- při hře z listu samostatně řeší technická úskalí skladby,
- ovládá sebekontrolu a vlastní hodnocení interpretace,
- dokáže vyjádřit svůj názor na způsob provedení skladby v kolektivu,
- zná základy frázování a interpretace taneční a jazzové hudby.

3. - 4. ročník

- Žák zvládá obtížnější nátiskové, výrazové, zvukové a prstové techniky,
- hraje obtížnější přednesové etudy,
- je seznámen s moderní technikou hry (glissando, fruláto),
- zvládá a disponuje vyrovnaným tónovým projevem v celém rozsahu nástroje,
- orientuje se ve skladbách různých stylů a žánrů,
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je schopen jako vedoucí sekce pracovat v souboru s mladšími žáky a nastudovat samostatně komorní či souborovou skladbu,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

5.3.11. Klavír

Charakteristika vyučovacího předmětu

Ve studijním zaměření Hra na klavír žáci rozvíjejí své hudební vlohy na přiměřených skladbách různých stylů i slohových období, případně i ve vlastní improvizaci. Po zvládnutí základních technických a výrazových prostředků se zapojují také ve čtyřruční a komorní hře nebo v orchestru.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák dokáže popsat nástroj,
- s pomocí učitele správně sedí u klavíru,
- na vyzvání předvede základní postavení ruky na klaviatuře,
- hraje jednoduché lidové písně v rozsahu sexty podle sluchu,
- použije v doprovodu dudáckou kvintu,
- rozliší vlastnosti tónů (výška, délka, síla).

I.stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák pod dohledem učitele správně sedí u klavíru s pevnou oporou chodidel o podložku,
- je schopen s pomocí učitele hrát volnou paží,
- předvede základní úhozy (portamento, staccato, legato),
- zahraje jednoduché lidové písně podle sluchu v rozsahu oktávy,
- použije v doprovodu tonický a dominantní akord,
- hraje odtahy, dvojhmaty,
- pozná noty a pomlky (celá – osminová),
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c2,
- zahraje jednoduché skladbičky z paměti,
- umí zahrát durové stupnice od bílých kláves přes jednu oktávu,
- uplatní dynamiku piano a forte.

2. ročník

- Žák posoudí a předvede správný tvar ruky na klaviatuře,
- zvládne hru stupnic od bílých kláves protipohybem přes dvě oktávy, zahraje tónický kvintakord a jeho obraty,
- využije dynamiku p, mf, f, crescendo a decrescendo,
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém a basovém klíči v rozsahu c – c3,
- pozná a zahraje noty a pomlky celé – šestnáctinové,
- doprovodí jednoduché písně pomocí základních harmonických funkcí (T, D a S) podle návodu učitele,
- zahraje elementární melodie z listu a zvládne základy souhry při čtyřruční hře.

3. ročník

- Žák respektuje přirozené postavení ruky na klaviatuře,
- zahraje stupnice od bílých kláves oběma protipohybem i rovným pohybem přes dvě oktávy a tónický kvintakord s obraty,
- zvládne koordinaci obou rukou,
- podle návodu učitele použije pravý pedál,
- určí začátek a konec jednoduché fráze,
- použije v doprovodech jednoduchých písní samostatně T a D,
- transponuje písně podle sluchu do jiných tónin,
- zahraje každou rukou zvlášť snadnější skladby z listu,
- respektuje spolužáka nebo vyučujícího při čtyřruční hře,
- předvede vybrané skladby z paměti.

4. ročník

- Žák zahraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a 4 bček v rychlejších tempech se správným prstokladem,
- použije při hře pravý i levý pedál podle návodu učitele,
- s pomocí učitele předvede skladbu se správným frázováním,
- zahraje jednoduché skladby různých stylových období podle návodu učitele,
- předvede hru z listu jednoduchých skladeb oběma,
- doprovodí jednoduchou lidovou píseň podle kytarových akordických značek.

5. ročník

- Žák projeví vyrovnanost hry v rychlejších tempech,
- zahraje skladby různých stylových období a žánrů,
- vyjádří prostřednictvím zvládnutých výrazových prostředků náladu skladby,
- předvede přednesovou skladbu s vhodnou dynamikou a agogikou,
- zhodnotí pedalizaci ve skladbě,
- respektuje rytmus a tempo skladby,
- zahraje melodické ozdoby - příraz, nátryl a mordent,
- rozliší jednotlivé hlasy v dvojhlase polyfonii,
- zahraje snadnější skladby z listu se správným frázováním.

6. ročník

- Žák projeví vyrovnanost hry v rychlých tempech,
- zahraje skladby různých stylů a s pomocí učitele respektuje ve skladbách charakteristické prvky (odtahy, portamenta, staccata),
- ukáže schopnost práce s úhozem v polyfonní hře,
- projeví správné rytmické a metrické cítění,
- uplatní při hře sluchovou sebekontrolu, dodrží frázování,
- provede ve skladbě samostatně pedalizaci,
- s pomocí učitele analyzuje stavbu interpretovaných skladeb (seznámení s formou),
- podle návodu učitele nastuduje jednoduchý klavírní doprovod,
- hraje z listu skladby různých stylových období.

7. ročník

- Žák ukáže technickou a úhozovou zručnost v pasážových skladbách,
- zhodnotí kvalitu tónu a čistotu pedálu, využije zvukové možnosti nástroje,
- samostatně frázuje, uplatní vhodně pedál a dynamiku,
- orientuje se v tónině a analyzuje samostatně formu skladby,
- zohlední při hře tempová a výrazová označení,
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu i klavírní doprovod,
- zahraje skladby různých stylových období a žánrů,
- hraje z listu skladby různých stylových období s dynamikou.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák pod dohledem učitele správně sedí u klavíru s pevnou oporou chodidel o podložku,
- je schopen s pomocí učitele hrát volnou paží,
- předvede základní úhozy (portamento, staccato, legato),
- použije v doprovodu jednoduchých lidových písní tonický a dominantní akord,
- hraje odtahy, dvojhmaty,
- zná noty a pomlky,
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c2,
- uplatní při hře základní dynamické rozdíly.

1.-2. ročník

- Žák zahraje technicky a výrazově náročnější etudy a přednesové skladby,
- vybere skladby spolu s učitelem,
- zahraje samostatně nastudovanou skladbu a zhodnotí svůj výkon,
- zahraje jednoduché umělé písně s doprovodem podle kytarových akordických značek a vytvoří k nim předebru, mezihru a dohru,
- zahraje obtížnější skladby z listu a z paměti.

3.-4. ročník

Žák si na základě poslechu sám vybere skladby ke studiu podle svého zaměření a zájmu, posoudí svůj výkon i výkony spolužáků, orientuje se v dílech významných světových a českých autorů napříč dějinami, zahraje obtížnější umělé písně s doprovodem a dokáže je transponovat do jiných tónin, předvede jednoduchou improvizaci v tónině, při hře z paměti projeví znalosti o výrazu, harmonii, formě a obsahu hrané skladby.

5.3.12. Keyboard

Charakteristika vyučovacího předmětu

Elektrické klávesové nástroje („keyboardy“) se uplatňují jako sólové nebo doprovodné nástroje. Při hře je kladen důraz nejen na interpretaci skladeb různých žánrů a slohových období, ale také na improvizaci. Žáci se naučí využívat při hře doprovodů akordické značky a zdokonalují se v průběhu studia také ve hře na klavír.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák dokáže popsat nástroj,
- s pomocí učitele správně sedí u klavíru a kláves,
- na vyzvání předvede základní postavení ruky na klaviatuře,
- hraje jednoduché lidové písně v rozsahu sexty podle sluchu,
- použije v doprovodu dudáckou kvintu,
- rozliší vlastnosti tónů (výška, délka, síla).

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák pod dohledem učitele správně sedí u nástroje s pevnou oporou chodidel o podložku,
- je schopen s pomocí učitele hrát volnou paží,
- předvede základní úhozy (portamento, staccato, legato),
- zahraje jednoduché lidové písně podle sluchu v rozsahu oktávy,
- použije v doprovodu tonický a dominantní akord,
- hraje odtahy, dvojhmaty,
- pozná noty a pomlky (celá – osminová),
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c2,
- zahraje jednoduché skladbičky z paměti,
- umí zahrát durové stupnice od bílých kláves přes jednu oktávu,
- uplatní dynamiku piano a forte.

2. ročník

- Žák posoudí a předvede správný tvar ruky na klaviatuře,
- zvládne hru stupnic od bílých kláves protipohybem přes dvě oktávy, zahraje tónický kvintakord a jeho obraty,
- využije dynamiku p, mf, f, crescendo a decrescendo na klavíru nebo dynamické klávesnici kláves,
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém a basovém klíči v rozsahu c – c3,
- pozná a zahraje noty a pomlky celé – šestnáctinové,
- doprovodí jednoduché písně pomocí základních harmonických funkcí (T, D a S) podle návodu učitele,
- zahraje elementární melodie z listu a zvládne základy souhry při čtyřruční hře.

3. ročník

- Žák respektuje přirozené postavení ruky na klaviatuře,
- zahraje stupnice od bílých kláves oběma protipohybem i rovným pohybem přes dvě oktávy a tonický kvintakord s obraty,
- zvládne koordinaci obou rukou,
- podle návodu učitele použije v klavírních skladbách pravý pedál,
- určí začátek a konec jednoduché fráze,
- použije v doprovodech jednoduchých písní samostatně T a D i dominantní septakord a části doprovodu: intro, ending, fill in,
- transponuje písně podle sluchu do jiných tónin,
- zahraje každou rukou zvlášť snadnější skladby z listu,
- respektuje spolužáka nebo vyučujícího při čtyřruční hře,
- předvede vybrané skladby z paměti.

4. ročník

- Žák zahraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a 4 bček v rychlejších tempech se správným prstokladem,
- s pomocí učitele předvede skladbu se správným frázováním,
- zahraje jednoduché klavírní skladby různých stylových období podle návodu učitele i s použitím pedálu,
- doprovodí jednoduchou lidovou píseň podle kytarových akordických značek,
- předvede výraz skladby správnou barvou zvuku a výběrem stylu, využívá dynamickou klávesnici,
- samostatně zapojí a obsluhuje nástroj v souborové hře,
- předvede hru z listu jednoduchých skladeb oběma.

5. ročník

- Žák projeví vyrovnanost hry v rychlejších tempech,
- zahraje klavírní skladby různých stylových období a žánrů (včetně jednoduchých dvojhlasých polyfonních skladeb) s vhodnou dynamikou a agogikou,
- respektuje rytmus a tempo skladby,
- zahraje melodické ozdoby - příraz, nátryl a mordent ,

- předvede improvizaci přede hry, do hry a mezihry k jednoduché lidové nebo umělé písni,
- zahraje snadnější skladby z listu se správným frázováním.

6. ročník

- Žák projeví vyrovnanost hry v rychlých tempech,
- zahraje klavírní skladby různých stylů a s pomocí učitele respektuje ve skladbách charakteristické prvky (odtahy, portamenta, staccata),
- ukáže schopnost práce s úhozem v polyfonní hře,
- projeví správné rytmické a metrické cítění,
- uplatní při hře sluchovou sebekontrolu, dodrží frázování,
- provede v klavírní skladbě samostatně pedalizaci,
- s pomocí učitele analyzuje stavbu interpretovaných skladeb (seznámení s formou),
- využije v doprovodech na klávesy akordy maj7, sus4 a nónový akord,
- podle návodu učitele nastuduje jednoduchý doprovod a uplatní ho v komorní hře,
- vytvoří samostatně doprovod k umělé písni a předvede nastudovanou píseň se zpěvem.

7. ročník

- Žák ukáže technickou a úhozovou zběhlou v pasážových skladbách,
- využije zvukové možnosti nástroje,
- samostatně frázuje, uplatní v klavírních skladbách vhodně pedál a dynamiku,
- orientuje se v tónině a analyzuje samostatně formu skladby,
- zohlední při hře tempová a výrazová označení,
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu i klavírní doprovod,
- interpretuje skladby různých stylových období a žánrů na klávesy s vhodně zvolenou barvou zvuku (voice) i doprovodem (style), zpívá a zaimprovizuje přede hry, mezihry i do hry.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák pod dohledem učitele správně sedí u nástroje s pevnou oporou chodidel o podložku,
- je schopen s pomocí učitele hrát volnou paží,
- předvede základní úhozy (portamento, staccato, legato),
- hraje odtahy, dvojhmaty,
- zná noty a pomlky,
- přečte a zahraje notový zápis v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c2,
- uplatní při hře základní dynamické rozdíly,
- použije v doprovodech jednoduchých písní samostatně T a D i dominantní septakord na dělené klávesnici a části doprovodu: intro, ending, fill in.

1. - 2. ročník

- Žák zahraje technicky a výrazově náročnější etudy a přednesové skladby pro klavír i náročnější skladby pro EKN,
- vybere skladby spolu s učitelem,
- zahraje samostatně nastudovanou skladbu a zhodnotí svůj výkon,
- využije možnosti nástroje včetně nahrávání,
- předvede krátkou improvizaci ve vybrané základní durové nebo mollové tónině - perioda, dvojperioda,
- zahraje na EKN obtížnější umělé písně s doprovodem podle kytarových akordických značek a vytvoří k nim přede hru, mezihru a dohru,
- zahraje obtížnější skladby z listu a z paměti.

3. - 4. ročník

- Žák si na základě poslechu sám vybere skladby ke studiu podle svého zaměření a zájmu,
- posoudí svůj výkon i výkony spolužáků,
- orientuje se v dílech významných světových a českých autorů napříč dějinami,
- zahraje obtížnější umělé písně s doprovodem a zpěvem a dokáže je transponovat do jiných tónin, předvede také klavírní stylizaci doprovodu vybrané písně,

- předvede jednoduchou improvizaci v tónině – malá dvojdílná a malá třídílná forma s reprízou, rondo,
- projeví při hře z paměti znalosti o výrazu, harmonii, formě a obsahu hrané skladby,
- uplatní vhodnou dynamiku a agogiku při hře obtížnějších skladeb z listu a klavírních doprovodů.
-

5.3.13. Kytara

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hlavním obsahem výuky hry je především hudba všech slohových období, součástí výuky jsou také v základní míře doprovody a akordy. Klasická kytara v sobě spojuje přednosti nástroje melodického i akordického. Uplatňuje se jako sólový nebo doprovodný nástroj, stejně tak se využívá v komorní a orchestrální hře. Základy hry na kytaru jsou výhodou (doporučením) při studiu příbuzných nástrojů (kytara v populární hudbě, elektrická kytara, basová kytara, ...).

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák umí správně držet kytaru, hrát dopadem jednohlas a jednoduchý dvojhlas,
- pojmenuje části nástroje, rovněž sedí s nástrojem, hraje s volnou rukou a zápěstím, hraje s dopadem a bez dopadu se střídáním prstů,
- hraje podle houslového klíče v rozsahu g1 – g2, rozumí základnímu rytmu,
- identifikuje chybu v melodii, předvede vlastnosti tónu (výška, síla atd.),
- zahraje známá říkadla a popěvky, lidové písně a melodie.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák dokáže pojmenovat jednotlivé části své kytary a vysvětlit, k čemu slouží (struny, pražce, kobylka, ladící mechanika atd.),
- umí držet nástroj a postavit obě ruce tak, aby to bylo funkční a výhodné po stránce hudební a fyziologické,
- identifikuje jednotlivé struny,
- zná označení prstů pravé a levé ruky užívané mezi kytaristy kvůli snadnější komunikaci,
- umí drknout jednotlivé prázdné struny, a to buď všemi jednotlivými prsty pravé ruky anebo trsátkem,
- umí drknout kombinaci alespoň dvou prázdných strun (současně a rozloženě), a to buď palcem a některým z ostatních prstů (bez dopadu) anebo trsátkem a některým z ostatních prstů,
- umí na jedné prázdné struně i na kombinaci alespoň dvou prázdných strun reprodukovat jednoduché rytmy (předehrané učitelem či podle známých říkadel),
- rozumí členění hmatníku a tomu, že v každém pražci na každé struně se nachází určitý tón, a dokáže jednotlivé pražce postupně označit čísly,
- umí přitlačit strunu k pražci všemi jednotlivými prsty levé ruky a zkoordinovat tento úkon s drknutím v pravé ruce na příslušné struně tak, aby zahrál tón,
- orientuje se v tónech v první poloze (ví, který tón je který a kde se píše v notové osnově) a dokáže je reprodukovat podle jejich jména i podle notového zápisu,
- zahraje jednohlasou melodii s využitím tónů v první poloze, případně snadnou přednesovou skladbu využívající prázdných strun,
- zahraje durovou stupnici v rozsahu jedné oktávy s využitím prázdných strun nebo pentatonickou stupnici v rozsahu dvou oktáv s využitím prázdných strun,
- samostatně tvoří jednoduchý dvojhlas pomocí přidání prodlévajícího basu na prázdné struně k melodii hrané ostatními prsty.

2. ročník

- Žák umí naladit kytaru s pomocí elektronické ladičky,
- zná pojmy „akord“ a „doprovod“, vyjádří je vlastními slovy, a je schopen zahrát na prázdných strunách tři tóny současně a rozloženě, a to buď prsty p-i-m anebo trsátkem,
- ovládá alespoň jeden způsob hry dvoudobého a jeden způsob hry třídobého doprovodu minimálně na třech prázdných strunách a orientuje se v jejich notovém zápisu,
- ovládá snadné dvojmaty, v kombinaci s prázdnou strunou je využívá ke hře jednoduchých či zjednodušených akordů a orientuje se v jejich notovém zápisu,
- pamatuje si alespoň tři tříhlasé akordy s využitím prázdných strun, které jsou ve vztahu T-S-D, a vybaví si jejich prstoklad,
- zahraje jednoduchý harmonický doprovod k písni s využitím naučených akordů a doprovodů, podle individuálních schopností zazpívá melodii,
- orientuje se v zápisu jednoduchých rytmických útvarů na prázdných strunách a dokáže je zahrát z listu,
- zná pojem „souhra“, vyjádří vlastními slovy, v čem spočívá, a dokáže zahrát doprovod k jednohlasé melodii hrané učitelem a naopak,
- zná pojem „střídavý úhoz“ (pro prsty i pro trsátko), vysvětlí, k čemu slouží, a podle potřeby a individuálních schopností jej aplikuje při hře stupnic a jednohlasých melodií,
- zná pojmy „hra s dopadem“ a „hra bez dopadu“, vysvětlí, k čemu se který používá a proč, a podle potřeby a individuálních schopností je aplikuje při hře stupnic a jednohlasých melodií,
- zná pojem „dynamika“, uvede její tři základní úrovně (p – mf – f) a aplikuje je při hře,
- zná pojem „artikulace“, uvede její dva základní způsoby (tenuto – staccato) a dokáže je předvést při hře vybrané jednohlasé melodie,
- dokáže zahrát jednoduchou melodii s basem na prázdných strunách,
- zahraje buď snadnou přednesovou skladbu, nebo píseň s doprovodem, ve které podle individuálních schopností integruje nabyté vědomosti a dovednosti,
- zahraje durovou a mollovou diatonickou stupnici v rozsahu jedné oktávy s využitím prázdných strun,
- zahraje durovou a mollovou pentatoniku v rozsahu dvou oktáv.

3. ročník

- Žák využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, postavení rukou)
- používá základní technické prvky hry (základní úhozy nebo úhoz pravé ruky s ohledem na kvalitu tónu, základní prstovou techniku),
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu,
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu,
- využívá základních harmonických funkcí a akordů při doprovodu podle svých individuálních schopností
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky,
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem,
- zná pojmy „crescendo“ a „decrescendo“ a aplikuje je při hře,
- zná pojem „ritardando“ a aplikuje jej při hře,
- zná pojem „zvukový rejstřík“, vyjmenuje tři základní (měkký, normální a ostrý rejstřík) a dokáže předvést jejich plynulou výměnu při hře ,
- orientuje se ve II. a III. poloze na strunách e, h, g, zná termín „výměna poloh“ a ví, na co si při jejím provádění dát pozor (fixace palce),
- zná pojmy „legato“, „příklep“ a „odtah“, vysvětlí, o čem jde, a dokáže je zahrát každým jednotlivým prstem LR na prázdných strunách,
- ovládá základní akordové hmaty (C, G, D, A, E, H⁷, a, e, d, h) a aplikuje je při hře doprovodu,
- ovládá alespoň jeden způsob hry čtyřdobého a jeden způsob hry šestiosminového doprovodu na prázdných strunách,
- zahraje barré přes dvě struny, podle individuálních schopností jej aplikuje při hře akordů,
- zná pojem „typová stupnice“, zná z paměti alespoň jeden typ diatonické dur a jeden typ diatonické moll v rozsahu dvou oktáv,
- zná pojem „kadence“, vysvětlí, o čem jde, z čeho se skládá a k čemu se používá, a z paměti zahraje alespoň dvě kadence dur a dvě kadence moll,
- podle svých individuálních schopností zahraje z listu jednohlasou melodii,

- podle svých individuálních schopností zahraje harmonický doprovod k písni, s využitím naučených akordů a kadencí,
- využívá etudy různého zaměření ke zdokonalení své hry,
- zahraje buď přednesovou skladbu, nebo píseň s doprovodem, ve které podle individuálních schopností integruje nabyté vědomosti a dovednosti.

4. ročník

- Žák se orientuje a hraje v I. – V. poloze na strunách e, h, g, zvládá plynule výměny poloh,
- zahraje druhým, třetím a čtvrtým prstem příklep z tónu drženého prvním prstem a odtah na tón držený prvním prstem, vyjmenuje všechny ostatní varianty,
- zná pojem „melodická ozdoba“, uvede alespoň jeden druh (např. trylek) a předvede jej s využitím prázdných strun,
- podle individuálních schopností zahraje barré přes tři a více strun a využívá jej při hře akordů,
- zahraje na prázdných strunách alespoň dva typy dvoučtvrt'ového, tříčtvrt'ového, čtyřčtvrt'ového a šestiosminového doprovodu, aplikuje je při hře písni,
- zná zpaměti dostatečné množství akordových hmatů, aby alespoň ve dvou tóninách pokryl tyto harmonické funkce: tónika, dominant, subdominant, II., III. a VI. stupeň,
- hraje přednesové skladby alespoň ze dvou stylových období, ví, která to jsou, a zná jejich přibližné časové rozmezí,
- rozezná sluchem dva intervaly.

5. ročník

- Žák se orientuje na hmatníku a je schopen hry do VII. polohy na strunách e-g,
- umí používat hru legato (vzestupné i sestupné), případně i jiné melodické ozdoby,
- podle svých individuálních schopností hraje hmaty s použitím velkého barré,
- ovládá hru vícehlasu,
- zahraje stupnice dur a moll s křížky v rozsahu dvou a tří oktáv + kadence,
- uplatňuje se při hře v kytarovém orchestru, případně i v jiných komorních uskupeních,
- doprovází podle notace i akordických značek dle svých individuálních schopností,
- interpretuje hru z listu podle svých individuálních schopností,
- využívá svých technických dovedností a návyků při hře etud a přednesových skladeb,
- rozezná sluchem čtyři intervaly.

6. ročník

- Žák se orientuje na hmatníku a je schopen hry do IX. polohy na všech strunách,
- umí používat hru legato i jiné melodické ozdoby (např. příraz, odtah, nátryl, trylek, glissando, flažolety, rasgueado aj.),
- podle svých individuálních schopností hraje hmaty s použitím velkého barré,
- zahraje typové stupnice dur a moll s křížky i béčky v rozsahu dvou a tří oktáv + kadence,
- uplatňuje se při hře v kytarovém orchestru, případně v jiných komorních uskupeních,
- tvoří doprovody k jednoduchým písním s použitím hlavních harmonických funkcí T, S, D,
- interpretuje hru z listu podle svých individuálních možností,
- s využitím pentatonických stupnic je schopen elementární improvizace dle svých individuálních možností,
- je schopen doprovodu písni se zpěvem podle notace i akordických značek,
- transponuje písně do základních kytarových tónin C, G, D, a, d,
- využívá technických dovedností, výrazových prostředků a kvality tónu při hře etud a přednesových skladeb,
- rozezná sluchem šest intervalů.

7. ročník

- Žák ovládá základní nástrojovou techniku (prstovou techniku střední obtížnosti), hraje s tónovou kulturou a je schopen naladit si nástroj,
- hraje plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém,
- zápise i ve složitějších rytmech,

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů,
- doprovází podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovod,
- podle svých individuálních schopností,
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních,
- Orientuje se na celém hmatníku na všech strunách,
- Uplatňuje se při hře v kytarovém orchestru, případně v jiných komorních uskupeních,
- rozezná sluchem osm intervalů.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák se včleňuje do muzicírování,
- zná a popíše složení nástroje,
- dokáže pojmenovat struny na nástroji,
- zvládá hru prázdných strun s kontrolou správného postavení pravé ruky,
- dokáže opakovat jednoduchý rytmický a melodický motiv,
- využívá hudební abecedu a notaci v houslovém klíči,
- koordinuje pohyby prstů na obou rukou ,
- má snahu o zvukovou vyrovnanost a plynulost hry,
- tříbí smysl a schopnost pro základní dynamické cítění,
- zdokonaluje plynulou výměnu poloh,
- orientuje se v akordických značkách,
- se orientuje po hmatníku podle notového zápisu,
- pěstuje hudební představivost při studování skladeb,
- hraje s tónovou kulturou a umí si naladit nástroj.

1.-2. ročník

- Žák se orientuje a hraje po celém hmatníku na všech strunách,
- rozšiřuje své schopnosti o náročnější technické prvky potřebné k plnohodnotnému zvládnutí hraných skladeb (legato, melodické ozdoby, používání rejstříků, vibrato),
- prohlubuje své technické schopnosti a vnímá a pracuje s kvalitou tónu při hře etud a přednesových skladeb, při hře využívá detailnějších výrazových prostředků (dynamika, agogika, artikulace, barva tónu),
- uplatňuje se při hře v kytarovém orchestru, případně i jiných komorních uskupeních (po celou dobu studia ve II. cyklu),
- rozvíjí své schopnosti hry z listu,
- zahraje stupnice v rozsahu dvou a tří oktáv s nácvikem prstových variant pravé ruky v rychlejším tempu,
- interpretuje skladby všech slohových období, popíše vlastními slovy jejich základní charakteristiky a odlišnosti,
- rozezná sluchem deset intervalů,
- doprovází písně podle notace i akordických značek dle svých individuálních schopností,
- transponuje písně v rámci základních kytarových tónin (C, G, D, A, E, a, d, e),
- je schopen elementární improvizace s využitím pentatonických a diatonických stupnic,
- zahraje intervalové stupnice (tercie, sexty, oktávy a decimy) dur i moll s prstovými variantami pravé ruky,
- rozezná sluchem dvanáct intervalů.

3.-4. ročník

- Žák ovládá hru všech typů kvintakordů (dur, moll, zvětšený, zmenšený), dokáže si odvodit a najít na hmatníku jejich obraty,
- ovládá hru septakordů (dominantní, maj7, moll 7, dim) a obohacených akordů (add6, add9, sus4),
- orientuje se v české i světové kytarové literatuře 16. – 21. Století,
- samostatně tvoří doprovody k jednoduchým písním s využitím hlavních harmonických funkcí (T, S, D, II., VI. a MD/D v durových tóninách a T, S, D, III. a VII. v mollových tóninách),
- podle individuálních schopností aranžuje jednoduché písně pro více nástrojů a zpěv,
- rozezná sluchem čtrnáct intervalů,

- ovládá různé technické prvky a techniky hry na nástroj,
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci hudby v jemných barevných a dynamických odstínech,
- využívá své schopnosti při komorní a souborové hře,
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru.

5.3.14. Populární a muzikálový zpěv

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výuka zpěvu umožňuje zvládnutí základní dechové techniky a pěveckých dovedností, které pozitivně působí na používání hlasu všeobecně. Pedagog při studiu zpěvu rozvíjí přirozený talent žáka, respektuje jeho hlasový vývoj (včetně mutace), i jistou míru hereckých schopností a umění výrazu při předvedení skladeb na veřejnosti. Návnik textů jednotlivých písní v lidové, populární a muzikálové oblasti posiluje paměťové učení. Při návniku melodie je nezbytné melodické i harmonické cítění, které napomáhá lepší orientaci v melodické lince. Součástí návniku písní je využití základů na CD.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák dokáže předvést podle ukázky učitele správný postoj (rovná záda, nohy na šířku pánve – pevně ukotvené k zemi, vzpřímená hlava, uvolněná ramena, brada lehce nasměrována k hrudníku),
- správně a jasně vyslovuje
- dokáže klidně dýchat (s návnikem nádechu nosem a klidného prodlouženého výdechu ústy)
- přirozeným dětským hlasem zazpívá jednoduché dětské písně a snadné písně lidové.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák po upozornění učitelem upraví správné držení těla při zpěvu,
- zvládne zpívat ve střední hlasové poloze 5-6 tónů v přirozené síle. Žák dokáže zazpívat vokály a, e, i, o, u nahoru a dolů,
- zvládne jednoduchá hlasová cvičení ve svém hlasovém rozsahu,
- zazpívá jednoduchou lidovou a umělou píseň přirozeným dětským hlasem s doprovodem,
- rozumí zpívanému textu

2. ročník

- Žák s pomocí učitele ovládá jednoduchá dechová cvičení
- umí rozlišit (vysvětlit) žeberní a brániční dýchání
- předvede správnou artikulaci,
- při zpěvu dbá na čistou intonaci v hlasových cvičeních i v písních,
- nasadí tón měkce shora, popíše základy hlasové hygieny,
- rozliší základní výrazové a dynamické odstíny (vesele, smutně, piano, forte), dle možností je používá,
- zazpívá z paměti lidové a umělé písně s doprovodem

3. ročník

- Žák umí předvést základní pěvecké návyky a dovednosti (správný postoj, uvolněný krk i čelist, správná artikulace, žeberně – brániční dýchání)
- v interpretaci rozliší různé nálady v písních,

- zazpívá lidové a umělé písně s doprovodem nástroje nebo podehrávkou - a to z paměti, s dynamikou a jednoduchým výrazem, rozumí zpívanému textu,
- orientuje se v notovém zápisu, umí číst melodickou linku, chápe rytmus

4. ročník

- Žák zvládne princip bráničně-žebního dýchání a sebekontrolu,
- zná a popíše termín hlavová rezonance, dokáže ji odlišit od hrudní rezonance, dokáže je používat (zatím jednotlivě, pracuje na propojení obou),
- předvede základní pěvecká hlasová cvičení v durových tóninách na vokály,
- chápe principy práce s jazykem a mluvidly,
- zvládne základní dynamiku – nácvik zpěvu forte a piano – vše na dechu
- umí dobře frázovat

5. ročník

- Žák zná termíny vokál, hlavová a hrudní rezonance, zvládá zpěv legato,
- zná základní principy hlasové hygieny v předmutačním a příp. mutačním (období zvýšené péče o hlas),
- chápe nutnost spolupráce s foniatrem,
- pracuje s výrazem písně – dynamika, nálada, spolupracuje s korepeticí,
- s pomocí učitele žák pracuje v mutačním období více s dechem a dokáže rozlišit brániční, hrudní a podklíčící dech

6. ročník

- Žák kultivovaně vystupuje na jevišti,
- dokáže zvládnout náročnější hlasová cvičení podle svých hlasových možností,
- zvládne práci s bránicí, zpívá plynulou kantilénou, používá při zpěvu písní všechny získané dovednosti a návyky bez větších problémů,
- ohodnotí svoje pěvecké možnosti a na jejich základě dokáže sám vyhledávat pěvecké materiály,
- umí rozlišovat hlavní zásady při interpretacích písní různých žánrů a stylů,
- uvědoměle žák užívá žebně-bráničního dýchání s dechovou oporou

7. ročník

- Žák ovládne svůj hlas v jeho celém rozsahu na správné dechové opoře,
- vysvětlí nutnost správné hlasové hygieny, ovládá její principy a rozumí jim,
- ví a vysvětlí, jak hlas správně používat a jak o něj pečovat,
- rozlišuje hudební styly a dokáže jim přizpůsobit svůj hudební přednes

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák zvládá správný pěvecký postoj, správně artikuluje,
- pochopí důležitost uvolněné čelisti a přirozeného postavení mluvidel,
- ovládne správný pěvecký dech na bránici s prodlouženým výdechem,
- předvede měkké nasazení tónu ve svém přirozeném hlasovém rozsahu,
- zná pojem hlavový a hrudní rejstřík, rozlišuje základní dynamiku (piano, forte) v plynulém legatu.

1.-2. ročník

- Žák zvládá bráničně-žební dýchání, vědomě do dýchání zapojuje bránici i všechny tělesné rezonanční prostory,
- má propojené rejstříky a vyrovnané vokály bez hlasových zlomů,
- zvolí repertoár podle svých hlasových a výrazových možností,
- zhodnotí své možnosti,
- zazpívá lidovou, dle svého naturelu i písně modernějších stylů,
- Žák dokáže zvolený repertoár zazpívat technicky i výrazově správně,
- s jistotou a sebevědomě se pohybuje po podiu, zvládne i drobné herecké etudy vhodné ke zpívanému textu,
- v technických cvičeních zvládá dur i moll tóniny, cvičení oktávová, akordová,

- bezpečně se orientuje v notovém partu, pracuje s dynamikou zápisu, chápe ji, dokáže zdůvodnit její užití.

3.-4. ročník

- Žák zvládá veškeré technické problémy už automaticky, ovládá jejich kontrolu,
- popíše činnost hlasového ústrojí a pravidla hlasové hygieny,
- sdělí základní fonační informace, které dokáže používat i v běžném životě,
- vysvětlí základní pěvecké pojmy,
- spolupracuje s korepeticí i samostatně na CD (bez nutné pravidelné účasti pedagoga),
- dokáže správně pojmenovat svoje technické požadavky na hudební produkci a umí je i zdůvodnit,
- za pomoci učitele koncipuje a nacvičuje repertoár závěrečného absolventského vystoupení,
- je si vědom svých hlasových možností (z nich vychází při výběru skladeb),
- samostatně pěvecky vystoupí mimo školu (už i bez aktivní pomoci učitele).

5.3.15. Saxofon

Charakteristika vyučovacího předmětu

Saxofon je nástroj se širokým uplatněním a to jak v hudbě sólové, tak komorní a orchestrální. Jeho využití najdeme v hudbě dechové i jazzové. V samotném začátku výuky je možné / dle fyzických možností žáka / v hodinách využít nástroje zobc. flétny jako prostředek pro získávání základních dechových, prstových, teoretických návyků, hudebního cítění a rozvoje žáka.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje,
- umí si sestavit nástroj ke hře,
- zná zásady údržby a ošetřování nástroje,
- ovládá nádech a délku výdechu, jeho intenzitu a plynulost,
- předvede správné položení hubičky do úst s kontrolou učitele,
- správně formuje rty a koutky úst při tvoření tónu za pomoci učitele,
- předvede správné držení nástroje a postavení prstů,
- předvede nasazení tónu c1 – f1,
- dovede základní artikulaci jazykem (ty - ty),
- zná pojem nasazovaně.

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zná správné položení hubičky do úst, umí nasadit tón jazykem bez pomoci učitele,
- drží nástroj v optimálním úhlu,
- předvede správný uvolněný postoj při hraní s kontrolou učitele,
- zná a předvede nádech do dutiny břišní bez zvedání ramen,
- utváří tóny nad přefukování klapkou od tónů h1 – g2,
- rozlišuje základní artikulaci (staccato, tenuto),
- hraje rovným tónem.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu bez pomoci učitele
- rozlišuje základní dynamiku (f – mf),

- dbá na zvukové a intonační vyrovnávání v jednotlivých, zejména při hraní v unisono s učitelem,
- zná nátiskovou techniku pro tóny nad přefukování klapkou,
- hraje z paměti stupnici a akord rozložené přes dvě oktávy (G,D,F dur),
- hraje drobnou skladbu z not nebo lidovou píseň z paměti,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák ovládá širší dynamiku (f-mf-p),
- určí místo nádechu v souvislosti s vedením fráze,
- zvládá nasadit tón s patřičným zabarvením a intonací,
- ovládá dechovou techniku – vědomě brániční dýchání,
- rozlišuje sudé a liché metrum, dokáže hrát z listu.

4. ročník

- Žák zná a předvede stupnice dur a moll do 3# a 3b, T5, VR – legato, staccato ve středním tempu pře 2 oktávy,
- zvládá hru delší přednesové skladby,
- je pohotový při hře z listu při hraní skladeb nižších ročníků,
- hraje jednoduché melodické ozdoby (nátryl, trylek, mordent),
- zná základy frázování a interpretace taneční a jazzové hudby.

5. ročník

Hraje zvukným a barevným tónem

- ovládá a artikuluje v tempu stupnice do 4# a 4b dur i moll s akordy T5, a chromatickou stupnici,
- vnímá a sleduje intonaci i v sólovém hraní,
- rozlišuje výraz a stylovost hraných skladeb různého hudebního období (swing, transkripce různých stylových období, moderní skladby pro saxofon).

6. ročník

- Žák hraje moderní skladby pro saxofon – suita, koncert,
- tvoří a hraje melodické ozdoby, které vkusně a vhodně zařazuje do skladeb,
- ovládá stupnice v rychlejším tempu do 5# a 5b dur i moll (včetně zm 7),
- hraje v mírném tempu celotonovou stupnici v rozsahu nástroje (h – e3), (c1 – e3),
- hraje náročnější skladbu z listu,
- klade důraz na tvoření a kvalitu tónu,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák ovládá v tempu stupnice do 6# a 6b dur i moll s akordy (T5,D7,zm7),,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu,
- hraje v celém rozsahu nástroje,
- aktivně se podílí při vedení hudebního seskupení,
- Umí se orientovat na internetu při vyhledávání skladeb, které sám interpretuje.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák zná zásady údržby a ošetřování nástroje, sestavení a pojmenování jednotlivých částí,
- ovládá zásady bráničního dýchání, jeho nádech a délku výdechu,
- ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu s pomocí učitele,
- zná držení nástroje, správný postoj, správnou polohu rukou a prstů s pomocí učitele,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4, 3/4, 3/8 a orientuje se v notovém zápisu,
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,
- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem.

2. ročník

- Žák hraje všechny stupnice dur i moll v rychlém tempu v rozsahu nástroje včetně stupnice chromatické, celotónové, bluesové do 2#, 2b,
- na základě poslechu si sám vybírá skladby k vlastnímu studiu,
- dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- při hře z listu samostatně řeší technická úskalí skladby,
- ovládá sebekontrolu a vlastní hodnocení interpretace,
- dokáže vyjádřit svůj názor na způsob provedení skladby v kolektivu,
- zná základy frázování a interpretace taneční a jazzové hudby.

4. ročník

- Žák zvládá obtížnější nátiskové, výrazové, zvukové a prstové techniky,
- hraje obtížnější přednesové etudy,
- je seznámen s moderní technikou hry (glissando, fruláto,),
- zvládá a disponuje vyrovnaným tónovým projevem v celém rozsahu nástroje,
- orientuje se ve skladbách různých stylů a žánrů,
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je schopen jako vedoucí sekce pracovat v souboru s mladšími žáky a nastudovat s nimi swingovou či taneční skladbu do orchestru,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

5.3.16. Zobcová flétna

Charakteristika vyučovacího předmětu

Zobcová flétna je historicky velmi starý nástroj, který provázel lidstvo od pravěku a svůj zlatý věk používal v období renesance a baroka. Poté se téměř na 150 let odmlčel a objevil se až začátkem 20. století. V posledních letech se díky moderním flétnovým školám a kvalifikovaným učitelům stává zobcová flétna rovnocenným nástrojem. Od počátku výuky si žáci osvojují správné návyky, uvolněné držení nástroje, správné dýchání, projevují přirozenou hudebnost a získávají vztah nejen k hudebnímu nástroji, ale především k hudbě samotné.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák umí popsat jednotlivé části nástroje,
- dovede správně pečovat o nástroj,
- zaujímá správný a uvolněný postoj při hraní, dbá na uvolněné držení nástroje,
- ovládá správné dýchání,
- dovede správně nasadit a ukončit tón – artikulace Týd, Tý-Dý,
- dovede imitovat lehké rytmické i melodické útvary s využitím vhodné artikulace,
- uvědomuje si tvoření a rozdílnost artikulacních modelů (např. TýDÝ, TýTý),
- rozlišuje dynamiku (p, f),
- hraje v rozsahu d2 – d1,
- zná pojem nasazované a legáto,
- zahraje jednoduché písně ve svém rozsahu s doprovodem klavíru nebo jiného nástroje (např. altové zobcové flétny).

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zvládá základní dechová cvičení (klidný nádech, pomalý a plynulý výdech, hraní na jedné noze, hraní po výdechu),
- zvládá základní zvuková cvičení (barva tónu, směr hraní),
- zvládá obměňovat artikulacní modely ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu,
- ovládá základní prstoklady v rozsahu c1 – d2,
- hraje lidové písně i staré tance v dosavadním rozsahu,

- umí zahrát s doprovodem klavíru, jiného melodického nástroje,
- zvládá jednoduché moderní techniky (glissando, tremollo),
- zahraje lidové písně v rozsahu 5ti tónů z paměti.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu,
- rozlišuje základní dynamiku (f – mf),
- dbá na nádechy ve skladbách a přizpůsobuje je stavbě skladby,
- pozná a zahraje staccato a legato,
- hraje v rozsahu c1 – g2,
- hraje v unisonu s učitelem a soustředí se na intonaci,
- orientuje se v dalších rytmech 3/8, 6/8 a uplatňuje vhodné artikulační modely,
- dokáže pracovat s výrazem vybrané skladby,
- dokáže vytvořit drobné technické cvičení na konkrétní technický problém,
- zahraje stupnice C, G, D, F, E ,
- je schopen vytvořit jednoduchý rytmický doprovod k písničkám a tancům.

3. ročník

- Žák ovládá širší dynamiku (f-mf-p),
- zahraje stupnice do 2# a 2b s akordy a uplatňuje na nich různé artikulační modely,
- zahraje jednoduchý tečnovaný rytmus,
- zná základní melodické ozdoby a využívá je ve vybraných skladbách (nátryl, trylek),
- věnuje větší pozornost komorní hře, hraje v duu, triu, s doprovodem klavíru,
- dle sluchu zopakuje krátký úryvek jednoduché melodie,
- dokáže hrát z listu.

4. ročník

- Žák zná a předvede stupnice dur a moll do 3# a 3b s příslušnými akordy na různé artikulační modely,
- hraje v rozsahu c1 – c3 sopránové zobcové flétny,
- zvládá hru delší přednesové skladby,
- je pohotový při hře z listu při hraní skladeb nižších ročníků,
- je schopen samostatně posoudit náročnost skladby,
- uplatňuje se v souboru zobcových fléten nebo v jiném komorním seskupení,
- dle svých fyziologických možností začíná hrát na altovou zobcovou flétnu,
- zvládá transpozici o kvartu níž – pro čtení notopisu pro altový nástroj.

5. ročník

- Žák hraje stupnice a akordy do 4# a 4b, uplatňuje na nich různé artikulační modely,
- vnímá a sleduje intonaci i v sólovém hraní,
- rozlišuje výraz a stylovost hraných skladeb různého hudebního,
- je schopen se soustředit na svůj výkon a ohodnotit sám sebe,
- přiměřeným tempem (v závislosti na fyziologických možnostech žáka) čte notový zápis pro altovou zobcovou flétnu.

6. ročník

- Žák hraje větší hudební formy – suita, sonáta,
- tvoří a hraje melodické ozdoby, které vkusně a vhodně zařazuje do skladeb,
- ovládá stupnice v rychlejšímu tempu do 5# a 5b dur i moll,
- samostatně navrhuje agogiku, dynamiku a frázování ve skladbách,
- rozezná styl skladby,
- zvládá základní zdobení z období renesance a baroka,
- hraje náročnější skladbu z listu,
- je schopen nastudovat samostatně svůj part v komorním seskupení.

7. ročník

- Žák ovládá v tempu všechny stupnice dur i moll s akordy,
- hraje v celém rozsahu sopránového, altového nástroje,
- vytvoří jednoduchou transpozici o sekundu níž,
- dle svých fyziologických možností hraje na zobcovou flétnu basovou nebo tenorovou,
- aktivně se podílí při vedení hudebního seskupení, je schopen sám nastudovat souborový part,
- sám se zajímá o aktuální hudební dění v okolí,
- aktivně se zajímá o vývoj v oblasti zobcové flétny v České republice a ve světě,
- navrhuje a sestavuje svůj repertoár pro absolventský koncert.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák se orientuje v jednotlivých typech zobcových fléten a popíše je,
- dovede správně pečovat o nástroj,
- ovládá základní návyky: správný postoj, uvolněné držení nástroje, artikulace (Tý-Dý),
- na odpovídající úrovni rozvíjí základní technické dovednosti na zobcovou flétnu sopránovou nebo altovou,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4, 3/4, 3/8 a orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,
- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem,
- poslechem se seznamuje se skladbami rozdílného charakteru a různých stylových období,
- zvládá jednoduché moderní techniky.

1. - 2. ročník

- Žák hraje všechny stupnice dur i moll v rychlém tempu v rozsahu nástroje, hraje je vkuse a chromaticky,
- na základě poslechu si sám vybírá skladby k vlastnímu studiu,
- dbá na výrazové prostředky, dobovou interpretaci,
- při hře z listu samostatně řeší technická úskalí skladby,
- na technické problémy je schopen vymyslet vlastní technická cvičení,
- ovládá sebekontrolu a vlastní hodnocení interpretace.

3. - 4. ročník

- Žák zvládá technicky obtížnější skladby,
- hraje obtížnější přednesové etudy,
- je seznámen s moderní technikou hry, sám vymýšlí nové možnosti nástroje,
- orientuje se ve skladbách a stylech typických pro zobcovou flétnu (středověk, renesance, baroko, 20. století),
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je schopen jako vedoucí sekce pracovat v souboru s mladšími žáky a nastudovat samostatně komorní či souborovou skladbu,
- zajímá se o původní literaturu pro nástroj a moderní skladatele,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

5.3.17. Trubka

Charakteristika vyučovacího předmětu

Trubka je dechový, žesťový hudební nástroj, který se svým typickým zvukem uplatňuje ve všech typech orchestru i ve všech hudebních žánrech. Např. v hudbě: klasické – vážné, lidové, dechové, jazzové i popové. S výukou hry na trubku je možné začít nejdříve v 8 letech, podmínkou pro hru na trubku jsou druhé zuby a dostatečné fyzické možnosti žáka.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium:

1.-2. ročník

- Žák ovládá popsat jednotlivé části nástroje,
- umí si připravit nástroj ke hře a s pomocí učitele upevňuje správný postoj,
- zná zásady údržby a ošetřování nástroje,
- ovládá nádech a délku výdechu, jeho intenzitu a plynulost,
- na vyzvání učitele používá břišní- brániční dýchání,
- předvede správné nasazení nátrubku na rty s kontrolou učitele,
- předvede správné držení nástroje a postavení prstů,
- hraje lidové písně v tónovém rozsahu kvinty (c1 – g1).

I. stupeň základního studia:

1. ročník

- Žák zná nasadit nátrubek na rty, umí zahrát tón jazykem bez pomoci učitele,
- zvládá návyky správného bráničního dýchání a správného nasazení nátrubku na rty,
- zvládá základní nátlakové návyky pro tvoření ušlechtilého tónu,
- předvede správný uvolněný postoj při hraní s kontrolou učitele,
- spojuje notový zápis se sluchovou orientací v rámci 1 oktávy,
- na vydržovaných tónech v rozsahu kvinty (c1 – g1) se dokáže správně rozehrát,
- jednoduché lidové písně v rozsahu kvinty (c1 – g1) hraje z paměti,
- snadné přednesové skladby hraje s doprovodem klavíru.

2. ročník

- Žák ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu bez pomoci učitele,
- hraje durové stupnice v rozsahu jedné oktávy a příslušný tónický kvintakord,
- hraje staccato i legato na jednotlivých tónech,
- rozlišuje základní dynamiku (mf – f),
- bez vyzvání učitele používá brániční dýchání,
- interpretuje přiměřeně náročné skladby v rozličných tempech též pomocí souhry s klavírem,
- hraje jednoduchá nátlaková, rytmická a intonační cvičení v rozsahu jednoho řádku a jedné oktávy,
- je schopen se udržet v souhře s učitelem.

3. ročník

- Žák hraje větší počet přiměřeně náročných přednesových skladeb v různých tempových označeních a využívá je k veřejným produkcím,
- stupnice hraje v rámci jedné oktávy + variace (nota celá, dvě půlové, čtyři čtvrté),
- v rychlejších tempech ovládá hru legato i staccato,
- je schopen porovnat kvalitu tónu a hudebního projevu- sebehodnocení,
- rozlišuje sudé a liché metrum, rozvíjí hru z listu a hudební paměť.

4. ročník

- Žák je schopen na přednesových skladbách, orchestrálních či souborových partech stylově interpretovat různá slohová období,
- v rámci základní údržby se dokáže postarat a svůj nástroj, tj. mazání strojiva a cuků, prolévání nástroje, vyčištění nátrubku, atd.,
- automaticky používá při hře brániční dýchání,
- zapojuje se vlastními nápady do interpretace přednesových skladeb- dialog s pedagogem,
- realizuje hru v dynamických odstínech (p, mf, f) při zachování intonační čistoty,
- důsledně pracuje na nátlaku, pomocí nátlakových cvičení.

5. ročník

- Žák hraje náročnější skladby v pomalých i rychlých tempech (cca 60 – 130),
- dbá na kvalitu předvedeného výkonu, je schopen sebehodnocení,
- je schopen hrát z listu i z paměti,
- zná a hraje jednoduché melodické ozdoby,
- osvojuje si hru různých stylů a žánrů- baroko, swing, dechovka,
- stupnice dur hraje do 4# a 4b, tónický kvintakord + variace (osminové noty, trioly), začíná se s mollovými stupnicemi,

- hraje v tónovém rozsahu od a do f2,
- hraje lehkým, zvučným a barevným tónem.

6. ročník

- Žák je schopen vést dialog s pedagogem o kvalitě nových skladeb a posoudit jejich hodnotu a úroveň,
- hraje intonačně čistotě a zrychluje prstovou i jazykovou techniku, pomocí technicko-nátiskových cvičení,
- stupnice hraje dur i moll do 4# a 4b s T5 a jeho obraty,
- dokáže pohotově hrát z listu,
- je schopen udržet sólový hlas v kolektivu.

7. ročník

- Žák využívá ušlechtilý tón v dynamikách pp – ff při zachování intonační čistoty a kvality tónu,
- zvládá interpretaci různých stylových období a věci s nimi spojené- melodické ozdoby, vibrato, swingové houpání, atd.,
- k usnadnění hry maximálně využívá bráničního dýchání,
- využívá ke hře veškeré získané technické i výrazové dovednosti,
- hraje stupnice dur i moll do 4 křížků a 4b s T5 a jeho obraty, D7,
- dle nutnosti (soutěžní požadavky, atd.) hraje přednesové skladby z paměti,
- umí se orientovat na internetu při vyhledávání skladeb, které sám interpretuje.

II. stupeň základního studia:

Přípravný ročník pro žáky bez předběžné hudební přípravy

- Žák ovládá zásady bráničního dýchání, jeho nádech a délku výdechu,
- ovládá základní návyky: správný postoj, nasazení a tvoření tónu s pomocí učitele,
- zná držení nástroje, správný postoj, správnou polohu rukou a prstů s pomocí učitele,
- zná noty, pomlky, základní druhy taktů 4/4, 3/4, 3/8 a orientuje se v notovém zápisu,
- zahraje jednoduchou melodii nebo lidovou píseň z listu,
- umí základní rozlišení dynamiky ve hře s klavírem a jiným doprovodným nástrojem,
- Žák zná zásady údržby a ošetřování nástroje.

1. - 2. ročník

- Žák dbá na tónový projev a výrazové prostředky,
- hra z listu mu nečiní problémy,
- při hraní uplatňuje všechny dovednosti spojené s interpretací různých stylových období,
- je schopen sebehodnocení i hodnocení hráčských dovedností svých spoluhráčů,
- při hře používá širokou dynamickou škálu, při zachování kvality tónu a čistoty intonace,
- osvojí si interpretaci a frázování taneční a jazzové hudby.

3. - 4. ročník

- Žák umí samostatně nastudovat skladby různých slohových období spolu s melodickými ozdobami a jinými zvláštnostmi s nimi spojenými,
- hraje bez omezení stupnice dur i moll, T5 s jeho obraty, D7 s jeho obraty,
- stupnice zvládá hrou staccato i legato v různých tempových odstíněních ,
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro trubku,
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na trubku (dynamika, frázování, artikulace, atd.) jako prostředek k osobitému hudebnímu projevu,
- zvládá a disponuje vyrovnaným tónovým projevem v celém individuálním rozsahu nástroje,
- dokáže respektovat tempová označení a hudební fráze,
- je aktivní v návštěvě koncertů, festivalů v našem městě a utváří si vlastní názor.

6. Vzdělávací obsah V Ý T V A R N Ě H O O B O R U

6.3. Vzdělávací a studijní zaměření výtvarného oboru

Přípravné studium výtvarného oboru

- Přípravná výtvarná tvorba

Studijní zaměření I. a II. stupně základního studia

- Výtvarná tvorba

6.4. Tabulace učebních plánů výtvarného oboru

PŘÍPRAVNÉ STUDIUM VÝTVARNÉHO OBORU: Výtvarná tvorba

Učební plán č.V–0-01

Přípravné studium I. stupně	Počet hodin v ročníku		
	Přípravné studium		Minimum hodin za 2 roky
Název vyučovacího předmětu	1.r.	2.r.	
Výtvarná tvorba	2	2	4
Celkový minimální počet vyučovacích hodin v ročníku	2	2	4

Studijní zaměření pro I. a II. stupeň základního studia: Výtvarná tvorba

Učební plán č.V–1-01

I. stupeň základního studia	Počet hodin v ročníku							
	Základní studium							Minimum hodin za 7 let
Název vyučovacího předmětu	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	
Výtvarná tvorba	3	3	3	3	3	3	3	21
Minimální počet vyučovacích hodin v ročníku	3	3	3	3	3	3	3	21

Učební plán č.V–2-01

II. stupeň základního studia	Počet hodin v ročníku				
	Základní studium				Minimum hodin za 4 roky
Název vyučovacího předmětu	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Výtvarná tvorba	3	3	3	3	12
Minimální počet vyučovacích hodin v ročníku	3	3	3	3	12

Poznámky k učebním plánům výtvarného oboru:

Vyučuje se:

- ve skupině maximálně 15 žáků v základním studiu ve dvou nebo tříhodinových lekcích 1x týdně
- Výuka jednotlivých předmětů probíhá ve tříhodinových blocích – hodinové dotace předmětů v tabulacích učebních plánů vyjadřují jejich vzájemný poměr v rámci celého školního roku.

6.5. Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu výtvarného oboru

Všeobecné poznámky k vyučovacímu předmětu výtvarného oboru

- Doporučený věk pro začátek studia výtvarného oboru je 5 – 7 let, není ale podmínkou.
- Žáci si k výuce nosí pouze vhodný pracovní oděv
- Všechny učební pomůcky a výtvarné potřeby mají k dispozici na každou hodinu v učebnách.

6.5.4. Výtvarná tvorba

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výtvarný obor poskytuje žákům co nejvyšší rozhled v oblasti výtvarného vnímání a vyjadřování. Vede žáky ke schopnosti volné interpretace a využití znalostí a dovedností v oblasti výtvarné tvorby.

Výtvarný obor na naší škole nabízí žákům výtvarné vnímání okolního světa, rozvíjí výtvarné dispozice žáků (myšlení, vyjadřování, představivost, estetické cítění, tvořivost).

Studijní obsah přípravného studia, I. a II. stupně základního studia

- seznamuje žáky s výrazovými možnostmi linie, barvy, tvaru a základy kompozice, zahrnuje techniku kresby, malby a grafiky,
- (modelace z různých materiálů – plast, drát, dřevo, keramická hmota, papír...) – navazuje na zkušenosti z plošné tvorby, doplňuje ji o vnímání objemu,
- (výtvarná historie, rozhovory nad uměleckými díly, návštěvy výstav...) – prostupuje přiměřeně věku celou výukou na všech stupních studia, většinou v souvislosti se zpracováváním výtvarného úkolu. Až na 2.stupni studia má ráz přehledného souboru o dějinách umění,
- (základy řemeslné práce s textilem, pletení košíků, práce se sklem, dřevem, kovem...) – doplňují výuku pouze okrajově a umožňují seznámení se základy řemeslných činností.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Přípravné studium

- Žák soustředí se, naslouchá motivaci a komunikuje s učitelem nad svou výtvarnou prací, reaguje na korekturu,
- poznává jemu dostupné oblasti umělecké tvorby (př. kvalitní ilustrace),
- objevuje vizuální kvality ve svém okolí,
- hraje si s tvárnými materiály a zkoumá jejich působení v kresbě, malbě i plastice,
- kombinuje tradiční a netradiční materiály,
- respektuje pravidla práce ve VO,
- v keramice využívá otisky různých materiálů,
- tvoří kompozice z různých již hotových prvků (přírodniny, krabičky ...),
- bezpečně používá nástroje.

stupeň základního studia

1.-3. ročník

- Žák respektuje výtvarnou techniku vzhledem k námětu,
- v rámci všech výtvarných technik výtvarně přemýšlí,
- všímá si prostředí příběhu,
- samostatně se rozhoduje,
- pojmenuje formát a vyrovnává se s ním vzhledem ke zvolené technice,
- modeluje a tvaruje různé materiály – rozlišuje a respektuje jejich vlastnosti,
- chápe příčiny svého nezdaru a využívá této zkušenosti v další práci,
- prezentuje práce na výstavě,
- vyhledává vizuální kvality ve svém okolí, rozlišuje běžné a nezvyklé,
- s mírnou pomocí volí techniku vzhledem k námětu,
- cítí zodpovědnost za svou práci, je ohleduplný a tolerantní k ostatním žákům,

- při kolektivní práci je aktivní, spolupracuje a vytváří příjemnou atmosféru,
- seznamuje se s významnými osobnostmi výtvarného života,
- tvoří vlastní fantastické světy a komentuje je,
- zkoumá vlastnosti barev, jejich odstíny a účinky světla a stínu,
- vyjmenuje pomůcky, materiály a základní techniky, se kterými pracuje,
- bezpečně manipuluje s výtvarnými nástroji,
- užívá základní kreslířské a malířské techniky, vybírá správný nástroj k technice, akceptuje daná omezení a podřizuje se jim,
- seznamuje se se základními grafickými technikami,
- plasticky ztvárňuje skutečnost, vystihne základní proporce v práci podle modelu,
- s pomocí navrhne a realizuje předmět z oblasti užité tvorby,
- přizpůsobuje se zadání, ale v jeho obsahu hledá vlastní cestu.

4.-7. ročník

- Žák využívá znalostí základních kompozičních zákonitostí,
- experimentuje s vlastnostmi linií, tvarů, barev, struktur,
- plně využívá vlastností barev a jejich kontrastů, bezpečně je míchá a pojmenuje,
- uplatňuje v práci účinky světla a stínu,
- za účelem inspirace sbírá výtvarné reprodukce,
- chápe podstatu výtvarného úkolu, hledá vlastní cestu k jeho realizaci,
- studijní kresbu převede do dalších výtvarných technik (malba, grafika...),
- kombinuje různé techniky s cílem zvýšit účinek výtvarného úkolu,
- kreslí a maluje podle skutečnosti, realitu vystihne, používá perspektivu,
- objasní a zdůvodní svůj záměr, porovnává a akceptuje jiné způsoby výtvarného vyjádření,
- respektuje vlastnosti jednotlivých technik a materiálů,
- experimentuje při vytváření kompozic z různých materiálů,
- samostatně volí téma a zpracovává ho v závěrečné práci,
- všímá si vztahů na uměleckém díle a pracuje s nimi,
- ovládá základní výtvarnou terminologii,
- rozeznává základní znaky jednotlivých uměleckých směrů, orientuje se v základech dějin umění,
- uchazeči o studium na střední umělecké školy realizují program přípravy na talentové zkoušky (zvýšený podíl kresby podle reality),
- vytváří figurativní a nefigurativní plastiky a objekty,
- vystihne základní proporce v práci podle modelu,
- prezentuje práce na výstavě a podílí se na instalaci,
- samostatně navrhne a realizuje předmět z oblasti užité tvorby.

II. stupeň základního studia

1.-4. ročník

- Žák ovládá výtvarné řešení a vyjadřování,
- argumentuje, prezentuje vlastní práci i práci druhých,
- vědomě uplatňuje výrazové a kompoziční vztahy,
- dává hlubší myšlenkový význam své výtvarné práci,
- vnímá výtvarnou kulturu v historických souvislostech,
- výstižně používá výtvarné pojmy,
- samostatně si volí téma své tvorby a prostředky pro jeho dosažení,
- tvoří také se zaměřením na oblast svého zájmu,
- využívá literaturu pro výběr podnětů,
- invenčně myslí a nově a neotřele řeší zadání,
- převádí realitu do výtvarné kompozice, navazuje na realitu stylizací,
- formuluje a hodnotí svůj postoj k výtvarnému umění,
- navrhne, realizuje, zdokumentuje a obhájí závěrečnou práci.

7. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáky se speciálně vzdělávacími potřebami jsou žáci se zdravotním postižením (tělesným, mentálním), se zdravotním znevýhodněním (oslabení, nemoc) nebo se sociálním znevýhodněním (ústavní výchova, azyl, ...). Tuto skutečnost musí v každém případě vždy potvrdit odborné pracoviště – pedagogicko-psychologická poradna. Pokud takoví žáci prokáží nezbytné předpoklady pro přijetí, musí škola vytvořit podmínky pro jejich vzdělávání na základě školského zákona a vyhlášky č. 73/2005 Sb.

V současné době není již žádný problém v „technickém“ zabezpečení podmínek pro žáky se specifickými potřebami (tj. zajištění kompenzačních pomůcek, upravených textových materiálů, přizpůsobení prostředí) ani v metodické pomoci učitelům dětí. Možné problémy mohou pramenit z nedostatečné komunikace ze strany rodičů (nereálné představy o náročnosti přípravy dětí v ZUŠ, skrývání skutečných obtíží dítěte). Ze strany školy je kladen velký důraz na individuální kontakt s rodiči, který umožňuje překonávat různá tabu v pohledech na některá postižení. Pro předcházení obtíží je proto třeba, aby rodiče neskrývali skutečné problémy a s důvěrou se obrátili na vedení školy hned při podání přihlášky, příp. při diagnostikování obtíží. Společně je pak možné najít nejvhodnější řešení pro každé konkrétní dítě – v některých odůvodněných případech může být výuka v ZUŠ po přechodnou dobu pro dítě i součástí léčebných terapií.

Na otázku, zda je vhodné zařadit do individuální, skupinové, či kolektivní výuky ZUŠ žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, je stručná odpověď – ano, ale s uvážením a reálným náhledem na možnosti dítěte i školy. Vhodné začlenění dítěte s jakoukoli specifickou potřebou do běžného kolektivu přináší mnoho užitku a zkušeností – dítě samotné při dobrém vedení může rozvinout své schopnosti (mnohdy nad rámec očekávání). Naopak unáhlené rozhodnutí často vede k rozčarování a pocitům selhání jak u dítěte, tak jeho učitelů. Nemá zde místo falešná lítost ani „diskriminace naruby“ - učitel by měl být po všech dostupných konzultacích přesvědčen, že žák, pokud se mu vytvoří podmínky, může výuku daného oboru zvládnout v mezích přijatelných modifikací.

Zdánlivě nejjednodušší je situace s úpravou výuky pro žáky s tělesným postižením. Na všech oborech by byl umožněn bezbariérový přístup do budovy školy a většina studijních zaměření je tedy přístupná např. i pro žáky na vozíku. Některé činnosti se pak dají snadno řešit individuální úpravou učebního plánu (např. výuka hudební nauky).

Fyziologický a psychický stav dítěte konzultujeme u specializovaných odborníků. Hledáme a vybíráme vhodný způsob výuky, který má blahodárný vliv na psychiku a na celkový rozvoj osobnosti dítěte. Důležitá je trpělivost, vytrvalost, důslednost a láska, protože výsledky se dostavují až po delším časovém období.

8. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Mimořádné nadání žáka musí opět v každém případě vždy potvrdit odborné pracoviště – pedagogicko-psychologická poradna. Na základě tohoto potvrzení a žádosti rodičů stanoví pro žáka ředitel školy individuální plán výuky. V běžné populaci jde o naprosto výjimečné případy.

Každý obor ale přistupuje k této problematice rozdílně – v závislosti na smyslu a významu studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin. V zásadě ale platí, že ve všech uměleckých oborech dbáme o to, aby žádné mimořádně talentované dítě neušlo naší pozornosti a případné možnosti dále rozvíjet svůj talent ve speciálně koncipovaném studiu s vyšším počtem vyučovacích hodin.

Oficiální tabulaci učebních plánů (dle RVP) pro studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin v naší škole v tomto případě nepoužíváme. Na hudebním oboru nabízíme pro talentované žáky možnost prodloužených lekcí individuální nebo kolektivní výuky, kde mohou lépe rozvíjet svůj talent. Ve výtvarném oboru nabízíme přípravu žáků na přijímací zkoušky na střední školy s uměleckým zaměřením.

8.3. Podmínky a organizace základního studia s vyšším počtem vyučovacích hodin

Hudební obor:

Vedení žáků při individuální výuce na hudební nástroj je významné ve dvou fázích:

- a) u začátečníků z hlediska podchycení zájmu o zvolené studijní zaměření a vybudování vztahu k nástroji, včetně správných návyků při vlastním cvičení
- b) přibližně v 6. a 7. ročníku, příp. několik posledních let jako intenzivní příprava k talentovým zkouškám na vyšší umělecké školy

Začátek základního studia proto řešíme doporučením k rozdělení docházky do základní lekce hudebního nástroje 2x týdně. Po upevnění zájmu o zvolený hudební nástroj mají všichni žáci ve druhém ročníku prodlouženou hodinovou dotaci na 1,5 lekce. Doporučeným rozdělením docházky 2x týdně docílíme mnohem lepšího kontaktu dítěte s učitelem (častější kontroly, méně zadaných úkolů, lepší pochopení látky, individuální přizpůsobení stavby hodiny apod.) a vybudujeme pevnější základ pro další studium.

Další návrhy na prodloužení lekcí jsou zcela v kompetenci třídního učitele, který je (po konzultaci s rodiči) pro každý školní rok předkládá k celkovému posouzení řediteli školy. Základním kritériem pro návrhy učitelů je především skutečnost, že žák evidentně převyšuje svými studijními výsledky ostatní vrstevníky (rozhoduje osobitý přístup při interpretaci, množství a kvalita nastudovaných materiálů ve všech předmětech, ...). Dále je po konzultaci s rodiči zřejmé, že se žák vědomě připravuje na střední nebo vysokou uměleckou školu (až na úplně výjimečné talenty, kde je to patrné třeba již od začátku studia, se jedná většinou o poslední 1 – 2 ročníky před talentovými zkouškami na SŠ nebo VŠ). Významným hodnotícím kritériem jsou např. i žákovy výsledky z oborových soutěží a účast na veřejných vystoupeních školy.

Všichni navrhnutí žáci projdou hodnocením vedení školy. Ta si k tomuto účelu může zvolit také formu kvalifikační přehrávky. Zde žáci prokážou dosaženou interpretační i technickou úroveň ve všech oblastech výuky nástroje (stupnice a technická cvičení, etudy, přednes). Kvalifikační přehrávka nahrazuje v daném ročníku postupovou zkoušku. Na základě doporučení vedení školy v kombinaci s možnostmi školy a složení úvazku jednotlivých učitelů je pak žákům poskytnuta výuka s vyšším počtem vyučovacích hodin.

Výtvarný obor:

Studium s vyšším počtem vyučovacích hodin v tomto oboru zřizováno není. Rozšířený zájem žáků o různé výtvarné disciplíny je možno řešit přihlášením žáka do více studijních zaměření v plném rozsahu

studia (3 kolektivní hodiny týdně). V nabídce je i studijní zaměření na přípravu žáků k přijímacím zkouškám na střední a vysoké školy s výtvarným zaměřením.

8.4. Další možnosti nadstandardní péče pedagogů o mimořádně talentované žáky

- Konzultace s profesory na konzervatořích, umělecko-průmyslových školách apod.,
- dny otevřených dveří na odborných školách,
- semináře, mistrovské kurzy se špičkovými umělci a pedagogy,
- konzultace s ostatními pedagogy daného oboru,
- odborně řízená návštěva koncertů, výstav, představení atd.,
- poskytnutí kvalitních nahrávek uměleckých děl,
- možnost zapůjčení mistrovských nástrojů a profesionálního vybavení,
- možnost pořízení nahrávek vlastních CD a DVD ke studijním účelům,
- častá účast na soutěžích a koncertních vystoupeních.

9. Hodnocení žáků

Hodnocení je důležitou součástí působení jednotlivých učitelů na žáky. Mělo by postihnout celou osobnost žáka a nikoliv jen jeho vědomosti a dovednosti. Z hlediska žáka je významné, že cítí neustálý zájem učitele a že se mu včas dostává uznání, povzbuzení i vhodně a přiměřeně věku žáka formulovaných připomínek. Hodnocení by mělo probouzet a prohlubovat zájem žáka o studovaný obor – zde hraje velký význam především kladné hodnocení.

Klasifikace, tj. zjišťování, posuzování a vyjadřování stavu rozvoje žáka je na škole realizováno výhradně pomocí známek. Je důležitou formou vyjádření výsledků hodnocení, ale neznamená to, že učitel musí všechno hodnocení převádět na klasifikaci. Klasifikace seznamuje žáky s klady a zápory jeho práce.

9.3. Zásady a kritéria hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Hodnocení žáků upravuje §3 Vyhlášky č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání. Učitel by měl vždy přihlížet k celkovým schopnostem svých žáků, k jejich zájmům a vztahu k příslušnému oboru. Výsledky práce se projevují hlavně v tom, že žák má o zvolený obor zájem, aktivně se v něm projevuje, zajímá se o dění nejen v oboru, ale o celkové kulturní a společenské dění. Hodnotíme projevy žáka nejen v hodinách, ale i projevy v rámci jeho celého vzdělávání v ZUŠ.

Hodnocení by mělo vést k pozitivnímu vyjádření a mělo by být pro žáky motivující. Žák by měl mít k hodnocení a klasifikaci kladný vztah a spatřovat v nich organickou součást své práce. Vzhledem k tomu, že se v estetických oborech objevují u jednotlivých lidí, tudíž i žáků, značné rozdíly ve vnímání skutečnosti, je nutné při hodnocení přihlížet k osobnosti každého žáka, dávat mu přiměřené úkoly a umožnit uplatnění jeho osobitých schopností. Z toho i vyplývá, že pro všechny umělecké obory nelze vypracovat jednoznačně formulovaná měřítka. Počítáme s větším množstvím ovlivňujících činitelů, přičemž jejich hierarchie je v každém oboru jiná.

Při hodnocení se soustředíme na individuální pokrok každého žáka v rámci jeho osobního maxima. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména

- neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- účelem klasifikace není nacházet mezery ve vědomostech a uměleckém výkonu žáka,
- ale hodnotit to, co umí a motivovat k lepším výkonům,
- učitel klasifikuje jen probrané učivo,
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva,
- prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.

Třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů.

Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek. V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy. Do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů a další údaje o umělecké aktivitě a jeho činnosti ve škole.

Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Ve výsledném hodnocení se zohledňuje jak výsledek postupové zkoušky, tak průběžné výsledky žáka ve školním roce.

Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu žáka třídní učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání, na třídních schůzkách, přehrávkách nebo ukázkových hodinách. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín,

poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

Žáci základního studia a studia pro dospělé obdrží za každý ročník pololetní a ročníkové vysvědčení, na závěr každého stupně pak vysvědčení absolventské. Přípravné studium I. ani II. stupně se v žádném oboru na vysvědčení nehodnotí. Na závěr přípravného studia žáci konají přijímací zkoušku do 1. ročníku příslušného stupně.

Hudební obor

Během celého školního roku probíhá hodnocení slovní formou nebo klasifikací do žákovského sešitu. Na konci každého pololetí třídní učitel seznámí individuálně každého žáka s jeho pokroky a nedostatky formou slovního hodnocení, kterým okomentuje výslednou známku na vysvědčení z každého předmětu. Základními kritérii jsou:

- práce žáka v hodinách, zájem o obor,
- pokrok žáka v technice a přednesu,
- koncertní aktivita žáka.

Výtvarný obor

Hodnotící dialog při poznávání výtvarných kvalit žákovské práce je nejsilnější formou výchovy a vzdělávání, nikoli známka. Výtvarná práce je dokument proběhnuvšího výtvarného procesu. Za předpokladu aktivní spolupráce ve vyučovací lekci učitelé oceňují především osobité zvláštnosti výtvarného projevu žáka, které svědčí o zaujetí, tvořivosti a samostatném výtvarném i jiném uvažování. Základními kritérii tedy jsou:

- míra tvořivosti a původnosti při řešení výtvarných zadání,
- úroveň zvládnutí výtvarného jazyka,
- úroveň zvládnutí výtvarných technik a experimentace s jejich výrazovými kvalitami.

9.4. Stupně hodnocení prospěchu žáků

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se s použitím klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 – výborný,
- b) 2 – chvalitebný,
- c) 3 – uspokojivý,
- d) 4 – neuspokojivý.

Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a).

Žák je hodnocen stupněm prospěl(a) s vyznamenáním, jestliže je z hlavního předmětu hodnocen stupněm prospěchu 1 – výborný, v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5. Žák je hodnocen stupněm prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý. Žák je hodnocen stupněm neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý.

9.5. Komisionální a opravné zkoušky

Žák, který je na konci druhého pololetí hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý z jiného než hlavního předmětu, koná opravnou zkoušku nejpozději v posledním týdnu měsíce srpna příslušného školního roku. **Z hlavního předmětu opravnou zkoušku nelze konat.** Jestliže se žák nedostaví k opravné zkoušce v určeném termínu, je hodnocen z předmětu, ze kterého měl konat opravnou zkoušku, stupněm 4 - neuspokojivý. Jestliže se žák nemohl dostavit k opravné zkoušce ze závažných objektivních příčin a svou neúčast omluví řediteli školy nejpozději do tří dnů od termínu stanoveného pro vykonání této zkoušky, určí ředitel školy náhradní termín pro její vykonání.

Komisionální zkoušky se konají:

- při postupových zkouškách podle § 4 odst. 1 vyhlášky o ZUŠ č. 71/2005 Sb.,
- při závěrečných zkouškách na konci základního studia I. a II. stupně a studia pro dospělé,
- při přeřazení mimořádně nadaného žáka do některého vyššího ročníku bez absolvování předcházejícího ročníku nebo ročníků,
- při opravných zkouškách.

Zkušební komise je nejméně tříčlenná a skládá se z odborníků příslušného předmětu nebo oboru. Členy komise jmenuje ředitel školy. Jejím předsedou je ředitel školy nebo jím pověřený učitel. O hodnocení zkoušky rozhoduje komise většinou hlasů, při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.

9.6. Přijímací zkoušky

Do přípravného studia ve všech uměleckých oborech se přijímací zkoušky nekonají. Při zápisu se pouze individuálně ověřují předpoklady ke studiu. Pro přijetí k základnímu studiu platí v jednotlivých oborech následující kritéria:

Hudební obor:

Každý uchazeč o základní studium hudebního oboru vykoná krátkou přijímací zkoušku před zkušební komisí (nejméně tříčlennou) v délce cca 10 minut. Zjišťuje se zde stupeň jeho všeobecných předpokladů ke studiu v těchto oblastech:

- zpěv (interpretace libovolné písně),
- rozpoznání změn (chyb) ve známé písni,
- smysl pro rytmus (vytleskání zadaného rytmického útvaru),
- intonace (opakování zadaných tónů, přenos tónů do vlastní polohy).

Každou oblast přijímací komise hodnotí v rozmezí od 0 – 5 bodů. O přijetí uchazeče rozhoduje ředitel školy na základě doporučení zkušební komise. Minimální hranice pro přijetí je stanovena na 12 bodů. V závislosti na zvoleném studijním zaměření se zároveň ověří i potřebné fyzické předpoklady uchazeče o studium.

Výtvarný obor:

Hodnocení výsledků přijímacích zkoušek na VO má tato kritéria:

- tvůrčí přínos a osobitost výtvarného projevu uchazeče,
- úroveň zvládnutí výtvarného jazyka,
- úroveň zvládnutí výtvarných technik.

Přijímací zkoušky probíhají ve skupině do 15 žáků. Zkouška trvá 60 minut a je složena ze tří částí:

- motivace a zadání tématu výtvarné činnosti,
- realizace výtvarné práce dle zadaného tématu,
- vyhodnocení práce a sdělení výsledků.

9.7. Postupové zkoušky

Podle § 4 vyhlášky o ZUŠ č. 71/2005 Sb. je stanovena povinnost postupových (resp. závěrečných) zkoušek ve všech oborech pouze v 7. ročníku I. stupně a 4. ročníku II. stupně základního studia. RVP pak tuto problematiku neřeší vůbec. V ZUŠ jsme pro některé obory stanovili povinné postupové zkoušky ve všech ročnících, v jiných oborech se ročníkové postupové zkoušky nekonají vůbec, s výjimkou postupu mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku.

Hudební obor

Každý ročník studia je ukončen postupovou zkouškou. Požadavky k postupovým zkouškám vycházejí ze vzdělávacího obsahu jednotlivých studijních zaměření. V případě, že vzdělávací obsah několika ročníků je sdružen do jednoho bloku, se zkouška vykonává až v posledním ročníku celého bloku, v ostatních ročnících je žák hodnocen dle průběžných studijních výsledků. Z postupové zkoušky může být žák osvobozen (zejména při aktivní účasti na koncertech a soutěžích). Osvobození navrhuje třídní učitel a tento návrh podléhá schválení vedoucího oddělení – zástupce ředitele pro ZUŠ.

Pokud žák absolvoval některé předměty (především hudební nauku) dříve, než jsou uvedeny jako povinné v učebním plánu, může být uvolněn z vyučování a hodnocení těchto předmětů v roce jejich povinné výuky (podle § 3 odst. 9 vyhlášky o ZUŠ č. 71/2005 Sb.). Podmínkou je předchozí absolvování příslušného ročníku s prospěchem výborným nebo max. chvalitebným.

Výtvarný obor

Postupové zkoušky se v jednotlivých ročnících nekonají. Podkladem pro hodnocení na vysvědčení v pololetí a na konci školního roku je portfolio prací, které žák vytvořil v daném pololetí nebo školním roce. Průběžné hodnocení probíhá formou slovního rozboru a hodnocení výsledků práce za danou lekci či větší celek (projekt, výtvarná řada). Podkladem pro závěrečná vysvědčení na konci I. a II. stupně je závěrečná práce a portfolio prací za daný školní rok.

9.8. Vlastní hodnocení školy

Cílem vlastního hodnocení školy je zjistit úroveň podmínek vzdělávání, klima na škole, výsledky práce ve stanoveném časovém období. Tato zjištění slouží k plánování rozvoje školy v příštích letech. Podle § 12 odst. 2 zákona č. 472/2011, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb. (tzv. školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, je vlastní hodnocení školy východiskem pro zpracování výroční zprávy o činnosti školy.

Nástroje hodnocení:

- 1) rozbor pedagogické dokumentace,
- 2) hodnotící rozhovory s učiteli,
- 3) rozhovory s rodiči a žáky,
- 4) výsledky soutěží a přehlídek,
- 5) hospitace,
- 6) Ankety a dotazníky pro žáky, učitele, rodiče.

Oblasti vlastního hodnocení školy:

- 1) podmínky ke vzdělávání,
- 2) průběh vzdělávání,
- 3) podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání,
- 4) výsledky vzdělávání žáků a studentů,
- 5) řízení školy, kvalita personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pracovníků,
- 6) úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům,
- 7) priority pedagogicko výchovného procesu.

Časové rozvržení činností:

Vlastní hodnocení školy probíhá za využití některých jeho nástrojů průběžně po celý školní rok. Pro hodnotící rozhovory s učiteli je každoročně vyhrazeno období duben – květen, ankety a dotazníky pro rodiče, žáky a učitele jsou využívány příležitostně a nepravidelně.

PŘÍLOHA ŠK. ROK 2022/2023

STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ HRA NA LESNÍ ROH

CHARAKTERISTIKA

Lesní roh je dechový, žesťový hudební nástroj, který se svým typickým zvukem uplatňuje v mnoha typech orchestru napříč hudebními žánry. Lesní roh, jak již název napovídá, se dříve používal k trubení na lovech- tzv. lesnice. Ta byla v 18. století opatřena klapkovým systémem, který jí umožnil obohatit tónový rozsah. V 19. století byl lesní roh opatřen zákružkovým systémem, který se takřka nezměněn používá dodnes. Lesní roh hraje v houslovém klíči a je v ladění F/B/Es. V současné době se kromě sólové hry, pro svůj nezaměnitelný zvuk, používá v mnoha typech orchestru.

Ve studijním zaměření hra na lesní roh je realizováno přípravné studium, které trvá 1-2 roky a následně I. a II. stupeň základního studia.

V přípravném studiu si žáci osvojují základní návyky pro hru, zejména správný a uvolněný postoj, základní údržba nástroje, jeho uchopení a postavení prstů, základní dechovou techniku, způsob nasazení a tvoření tónu na rty a nátrubek. Na základní úrovni se seznamují s nástrojovými dovednostmi a hravou formou projevují přirozenou hudebnost, vztah k hudbě a ke svému nástroji.

I.stupeň základního studia trvá 7 let. Od 1. ročníku se navazuje na dovednosti získané v přípravném studiu, dále se rozvíjí prstová technika, upevňují a zdokonalují správné dýchací návyky s důrazem na kvalitu tónu. Repertoár žáka se sestavuje na základě jeho individuálních dispozic a zaměření s využitím řady škol pro lesní roh a dalších dostupných notových materiálů.

II.stupeň základního studia je čtyřletý a plynule navazuje na I. stupeň. Při studiu žák využívá nabyté schopnosti a dovednosti, které dále rozšiřuje a zkvalitňuje.

Cílem studia hry na lesní roh v obou stupních základního studia je rozpoznat a dle individuálních možností a schopností interpretovat skladby různých stylů. Žák je po celou dobu studia veden k veřejnému vystupování na koncertech, vernisážích a jiných kulturních akcích.

Předměty I. stupně základního studia:

Povinné předměty: Hra na lesní roh, Hudební nauka, od 4. ročníku Komorní hra, Souborová hra, Orchestrální hra

Poznámka: Od 4 ročníku si žák z volitelných předmětů vybere minimálně jeden a ten se pro něho stává povinným.

Předměty II. stupně základního studia:

Povinné předměty: Hra na lesní roh, Komorní hra, Souborová hra, Orchestrální hra

Poznámka: Z volitelných předmětů si žák vybere minimálně jeden a ten se pro něho stává povinným.

5.4 UČEBNÍ PLÁN – HRA NA LESNÍ ROH

Přípravné studium:

- formou skupinové nebo individuální výuky v rozsahu nejdéle 2 let – 1 hodina týdně

5.5 Základní studium I.stupeň

Povinný předmět	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník	5.ročník	6.ročník	7.ročník
Hra na lesní roh	1	1	1	1-2	1-2	1-2	1-2
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-
Komorní hra*							
Soubořová hra*	-	-	-	1	1	1-2	1-2
Orchestrální hra*							
Celkem	2	2	2	3-4	3-4	2-4	2-4

* volitelný předmět

Pokud žák prokáže mimořádné schopnosti, může ředitel na návrh třídního učitele od 4.ročníku I.stupně a celý II. stupeň navýšit hodinovou dotaci. Tomuto žákovi vytvoříme individuální roční plán s rozšířeným počtem vyučovaných hodin.

Základní studium II.stupeň

	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník
5.5.1 Povinný předmět				
Hra na lesní roh	1-2	1-2	1-2	1-2
Komorní hra*				
Soubořová hra*	1-2	1-2	1-2	1-2
Orchestrální hra*				
Celkem	2-4	2-4	2-4	2-4

• volitelný předmět

Studium pro dospělé:

Vzdělávací obsah studia pro dospělé i způsob jeho organizace a realizace určí pedagog pomocí individuálního studijního plánu zaneseného v třídní knize, který musí schválit ředitel školy. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně.

Učební osnovy vyučovaného předmětu: Hra na lesní roh

Přípravné studium

Žák

- má chuť hrát na lesní roh
- má ke hře základní fyzické předpoklady
- umí si připravit nástroj ke hře
- vytvoří si základní nátlakové návyky
- seznámí se s břišním- bráničním dýcháním
-

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- má zájem o hru na lesní roh
- zvládá návyky správného bráničního dýchání a správného nasazení nátrubku na rty
- zvládá základní nátiskové návyky pro tvoření ušlechtilého tónu
- dokáže spojovat notový zápis se sluchovou orientací
- lidové písně, dle individuálních schopností zvládá hrát z paměti
- u jednoduchých přednesových skladeb zvládá hru s doprovodem klavíru

2. ročník

Žák

- prohlubuje nátiskové schopnosti a rozšiřuje tónový rozsah
- umí hrát staccato i legato
- stále si upevňuje nutnosti bráničního dýchání
- realizuje hru v dynamických odstínech
- zvládá různé skladby v rozličných tempech též pomocí souhry s klavírem
- dle individuálních schopností se zapojuje do oblasti skupinové interpretace

3. ročník

Žák

- zvládá větší počet přiměřeně náročných přednesových skladeb v různých tempových označeních a využívá je k veřejným produkcím
- snaží se o technicky i výrazově hlubší hudební projev
- v rychlejších tempech ovládá hru legato i staccato
- je schopen porovnat kvalitu tónu a hudebního projevu- sebehodnocení
- rozvíjí hru z listu a hudební paměť

4. ročník

Žák

- na přednesových skladbách, orchestrálních či souborových partech se učí stylovou interpretaci různých slohových období

- dokáže se postarat a svůj nástroj- základní údržba
- vlastními nápady se zapojuje do interpretace přednesových skladeb- dialog s pedagogem
- zapojuje se do komorních souborů pro získání dalších interpretačních dovedností

5. ročník

Žák

- zvládá hru náročnějších skladeb v různých tempech
- dbá na kvalitu předvedeného výkonu, je schopen sebehodnocení
- rozvíjí schopnosti hry z listu, v případě nutnosti i hry z paměti
- seznamuje se s melodickými ozdobami a jejich interpretací
- osvojuje si hru různých stylů a žánrů- baroko, swing, dechovka

6. ročník

Žák

- vede dialog s pedagogem o kvalitě nových skladeb a posuzuje jejich hodnotu a úroveň
- neustále upevňuje nátliskové dovednosti a rozšiřuje tónový rozsah
- dbá na intonační čistotu hry a zrychluje prstovou i jazykovou techniku
- navštěvuje různá komorní, souborová, nebo orchestrální seskupení

7. ročník

Žák

- využívá ušlechtilý tón v dynamikách pp – ff
- zvládá interpretaci různých stylových období a věci s nimi spojené- melodické ozdoby, vibrato, swingové houpání, atd.
- usnadňuje si hru dostatečným využíváním bráničního dýchání
- neustále prohlubuje své hudebně- výrazové dovednosti v sólové hře, nebo v rámci různých souborů
- dle nutnosti (soutěžní požadavky, atd.) hraje z paměti
- studium I. stupně ukončí veřejným vystoupením formou buď:
 1. sólového výstupu

2. vystoupením v rámci komorního souboru
3. vystoupením v rámci koncertu orchestru

Základní studium II. stupně

I. - II. ročník

Student

- hra z listu mu nečiní problémy
- plně se zařazuje do komorní, souborové či orchestrální hry
- ve hře uplatňuje všechny dovednosti spojené s interpretací různých stylových období
- je schopen sebehodnocení i hodnocení hráčských dovedností svých spoluhráčů

III. - IV. ročník

Student

- umí samostatně nastudovat skladby různých slohových období spolu s melodickými ozdobami a jinými zvláštnostmi s nimi spojenými
- rozpoznává skladby z jednotlivých stylových období v literatuře pro lesní roh
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na lesní roh (dynamika, frázování, artikulace, atd.) jako prostředek k osobitému hudebnímu projevu
- hra z listu mu nečiní problémy
- zvládá nastudování partů komorních souborů, nebo partů orchestrálních
- ukončí studium na ZŠ a ZUŠ Rtyně v Podkrkonoší veřejným vystoupením formou buď:
 1. sólového výstupu
 2. vystoupením v rámci komorního souboru
 3. vystoupením v rámci koncertu orchestru

